

ב"ה

אור
עדיקים

ספר

גדולים מעשה עדיקים
לשון הקודש

6

הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק,
שנת תשל"א לפ"ק

ס פ ר

גדולים מעשה צדיקים'

סיפורי הקודש אשר העתקתי מהוך הספר

קבוצת יעקב"

אשר קבץ וחבר הרה"ג החסיד המופלא בנשי"ק

ה"ר יעקב

בן הרב המוכתר בחורה ויראה ובמעש"ש
ענותן ושפל ברוך מוהר"ר משלם נתן מרגליות ולה"ה
ראב"ד דק"ק ברדיס שב יע"א

אשר נרשמו במקורת הקודש של אדמו"ר רשכבה'ג קוה"ק
מסאדיגע רע ולה"ה כאשר תחוינה עיני הקורא בדברי
חסתבר המוכאים מעבר לדה

נעתק והובא לרפום ע"י

ש ל ב ה ט ל י נ ג ט ו ר

בשנת גן-אמת ליעקב'
ע"ה"ק ניושלם תובכ"א

מכתב קודש מיוחד יצחק קה"ק מביאמן

יצ"ו זלדה

בעוה"ת

מכתב קודש מאביר יעקב קה"ק מסאדינערע

יצ"ו זצוקלה"ה.

כ"ה

ראיתי תחיבור קבוצת יעקב שחיבר הי"ד יעקב

מבא"ד ז"ל והוטב בעיני וכן אני נרתן הסכמתי להרסמו ז' אדר, דברי אמתי באימן

אי"ה כצאת סהרפוס התחיבור קבוצת יעקב מעט

הכס"ה ורב האיכות אקבל אי"ה כרך אחד ועתירתי ובקשתי מכל אשר לכו נכון למלאית חפצי ורצוני שיקח כל אחד כרך אחד ויהן סחירו נכבוד.

דברי המעתיור בעדס וכעד כלל ישראל כו"ח יום כ"י ניסן תרמ"ג לפ"ק פה סאראנורא.

נאם יצחק במוה"ד אברהם יעקב זצ"ל

נרפס בשנת הרנ"ז לפ"ק -

נאם אברהם יעקב

במוה"ד ישראל

אמר הסחבר אמרי אמת ראויין לכהוב זה רבות כשנים אשר פקד עלי אדמו"ר רשכבה"ג קוד"ק מסאדינערע יצ"ו באוהרה רכה אשר אכתוב לו כספר כל אשר סיפר לי אבי ז"ל מה ששמע מאביו אא"ז וללה"ה מה שענינו ראו ואוניו שמעו מפי האור עולם הבעש"ט וללה"ה וכן שאר כל הרברים האמתיים ששמעתי מפי אבי ז"ל מהקרושים אשר אחרי דורו של האור עולם וכן עשיתי פקודת קדשו וקראתי בשם, גדולים מעשה צדיקים"ו כו כתבתי אמרי אמת ואסינה סהאור העולם הבעש"ט ז"ל רובם מה שסיפר לי אבי ז"ל את אשר שמע מאביו וללה"ה הרב הצדיק סו"ה שזאל ולה"ה הרב מואלישטיק את אשר ענינו ראו ואוניו שמעו מפי האור עולם הבעש"ט ולה"ה כי הוא היה בן בית אצלו כאשר יבואר בפנים ועוד כמה סיפורים אמתיים מהקרושים אשר אחרי דורו של האור עולם הבעש"ט ז"ל ובתוכם כמה מאסרים קרושים וטאירים סכמה צדיקים דברי אמת ואמונה.

גדולים מעשה צדיקים

אמ'ז הרב הגאון מו"ה יוסף זלצה"ה מזאלקווע נחקבל דרב לקי' יאוליוויץ בשנת ה'ח' לפ"ק ויאוליוויץ היתה או עיר גדולה לאלקים לא כמות שהיא עתה והביא אתו את בנו המופלג יניק והכים כמר **צבי הירש** והי' או בן י"א שנה בשנת ה'י"ג נסתלק הרב ר' יוסף והיה בנו מוהר"ץ בן ט"ז שנה וסמכו כל חכמי הרור ידיהם עליו ומילא מקום אביו והיה רב ביאוליוויטץ פיר צנים ונסתלק זקן ושבע ימים בן סאה שנים. מאשתו הראשונה היה לו את הרב הגאון המאירי מו"ה משה אברהם אבוש האב"ד דק"ק ואכנא בעהמ"ד ספר צלותא דאברהם נקרא חירושי מהרמ"א על ש"ס אשר נאוני הזמן כתבו עליו שהוא ספר עמוק כמו מהר"ם שיף אחרי פטירת אשתו לקח את האשה ס' שיינציא אחוה האי אריה דבי עילאה מו"ה אריה ליכיש זלצה"ה אב"ד דק"ק סטאניסלאב וילדה לו את אמ'ז הגאון הגדול מו"ה יצחק דוכעד זלצה"ה ואת הגאון הגדול מו"ה מאיר זלצה"ה מאוסטראה בעל סאיר נתיבים אחרי פטירת אמ'ז הזקן מוהר"ץ הג"ל בשנת תצ"ז לפ"ק טילא סקימו אמ'ז הגאון מו"ה יצחק דוב הג"ל ואחיו הגאון מוהר"ם היה רב בהארודענקי ואח"כ נחקבל ררב על כל נליד אוסטראה והיה רב על ר"פ עיריות כהיות אמ'ז מוהר"ד'צ בן טובי שנה ואחיו הגאון מוהר"ס היה בן י"א שנה והיו לו סתים עם אביהם הגאון מוהר"ץ היה או הכעש"ט שוחט וכורק בכפר קשיליוויץ הסמוך ליאוליוויץ והיה נחבא אל הכלים לא נשמע או עדיין ס'זנו סאוסה והיה שויב כמו שאר השוחט"ים. פתאום התחיל לפעם בלב כל אחד מהאחים הג"ל. השוקה כוערת שישעו להשויב סקשיליוויץ לא ידעו שום טעם לזה מה זה ועד מה רק התשוקה נזכרת בלב כל אחד ובזרת סאין הפוגות וכל אחד מדבר עם אחיו לאמר מה זה עשה אלמים לנו הלא הוא דבר נפלא בלי טעם ולא יכלו נגלות זאת לאביהם ולא לפני שום אדם כי ידעו אשר יפלא בעיני כל לאמר מה זאת וכעצמם היו מרגישים אשר אינם יכולים לנצח את התשוקה אשר כוערת והזכרתו להרנגננ מאניהם ומניהם והלכו שנוהם בהחבא להכפר וכאו לביתו מה שעשו שם ומה דבר עמם ומה עסק עמם כל ימי היוהם בביתו לא נילו כל ימיהם לשום אדם אפילו לאביהם הגאון ו'ל וכדערהם הי' להיות יושבים בביתו סי יודע כמה וסן הי' רצונם להיות נעצרים לפניו וכביהם נעשה

רעש גדול והתפתח עצום כי נאבדו הנהו תרי צנתרי דרהבא ונתמורו אנשים רבים על כל פרשת הררכים לחקור ולררוש ולבקש עד כי לסוף שני שבועות אמר א' זייד דרך סמוך להכפר ראה שני אנשים כאלה הולכים והלכו להכפר מבית לבית עד שמצאו אותם בבית השויב והזכרתו לחזור לביתם, ואניהם סחטת שמחתו העצוסה כי נמצאו לא שאר אותם מה זה המעשה הגורא הוה, אחר זמן שאר אותם בניו הלא תאמרו לי מה הוא גדולתו של השוחט סקשיליוויץ אשר אנשים כמכם תהיו נעצרים עמו זמן כזה השיבו לו אין באפשרי לצייר לפניך מיב האיש כאשר לא ראתי אותו ולא עסקת עמו אך זאת תאמין לנו או עד איז קלונער פין רער נאנציר וועלט און איז פרוסער פין דער נאנציר וועלט אח"כ כאשר נתפרסם הנעש"ט ז'ל נטעו אליו מרי שנה כשה.

פעם אחת אמר הכעש"ט ז'ל לרורי הגאון מו"ה מאיר הג"ל מאירי אהה זיכר באותו שבת שהתחלת הי"ש ועמרת על השלחן ואמרתה הדרשה ובית אביך היה מלא ספה לפה עם אנשים סח היה או אמר אני זיכר היטכ אסי באהה פראים לבית וחטפה אותי מעי השלחן כאמצע הדרשה ואמר לה אבי מפני מה את חוטמת את הילד כאמצע הדרשה השיבה לו איש אחד לנוש עם פעלץ עומד וליוטש עיניו מאור עד הילך והיתה יראה כי הוא היה יפה תואר ויפה מראה להפליא. אמר לו הכעש"ט אני הייתי האיש אור גדול ורב השפעתו עליך כהביטי או עדיך אם לא היתה אסק חוטמת אותך אני יודע מהטוב שהיה לך יותר ויותר.

אמ'ז הרב הגאון מו"ה יצחק דוב זלצה"ה לקח לאשה את האשת פאיע בת הרב הגאון הגדול המפורסם מו"ה יעקב ז'ל האב"ד דק"ק פוזנא בן הרב המאוהב האיש הגורא מו"ה יצחק זנוקללה"ה הביאו הסנן יצחק נרו כפי א' ושאלתי את הגאון הגדול מו"ה יצחק נרו האב"ד פוזנא ונסי ליב יהגאון סופת דורנו מו"ה יצחק נרו האב"ד דק"ק פוזנא הורה וכו' וילדה לו את אבי, אבי הרב הצדיק מיה"ד שמואל זלצה"ה האב"ד דק"ק זאלישעשיק כשהיה אבי זקני מוהר"ש הג"ל בן ט"ז שנת נפל לאיזו חול"י ר"ל והדקטורים שפטו את תוליו ללא טוב

גזלים מעשה צדיקים

טוב וכאשר שמע אביו כן סהרופאים נסע ריכף למעונת להודיע זאת להבעש"ט זיל לעורר רחמים עליו ויבואו לפניו ויסיפר לו סחלת בנו יחידו היקר ושבעבור זה בא ובעוד שלא השיב לו הבעש"ט עריון סאוסה כי עוד היה מדבר לפניו הבין בפני קדשו כי גם כעניו הסחלה קשה רוח ונתהלה סאר וכשראה הבעש"ט כי ספחד נהכינו זאת אמר לא רפחד ככך הוא תולה סאר אך יש לי רפואה עכורו שלח אותו אלי ויהיה בביתו ועל שלחני שנה שליטה ואקוה לו הטוב כי ישלח השי עורו סקודש ויררפא ויארץ יסים ושנים, היכף נסע לביתו והביאו להבעש"ט זיל והיה אצלו שנה תמימה וכסוף השנה רוח: לבית אביו בשלימות הבריאות ובעה פמירחו היה כן ע"ב שנה עוד אמר לו הבעש"ט זיל אפשר קשה בעיניך לשלוח את כנך יחידך היקר סלפניך על שנה תמימה ררע כי יהיה לי כמו כן סמס ולכל סקום שאסע. אקחנו אתי עמי וכן לקח אותו לכל נסיעותיו ואמר כי ררכו בקודש היה אשר כל עת הנסיעה היה סצוה לאחד מהיושבים עמו על העגלה לומר תהלים או עין יעקב ובעת נסעו צוה תמיד שהוא יאמר.

ישא גליתך כדבריו הקרואים והוא היה יודע סקום תחנותם אך לא תרהיב בנפשו לילך אליהם ועמהם כי הוא היה יניק ורק בשנים. באותה השנה שהיה בבית הבעש"ט זיל ביום א' של ראש השנה אחר ברכת המזון אמר הבעל שם טוב וכווננו לברכה תורה על תקע בשופר גדול דחורורינו ואחר התורה נכנס תיכף לחדרו וסגר נערו והתבריא הלכו לחוץ לעיר לביתם המיוחד הגיל ואמרו זיל נשאר לנו בבית הבעש"ט זיל והתחיל לדמות לו ברעיונו אשר היום יבוא משיח וככל רגע ורגע נתחוק הרמיון כמותו אשר הוא הולך וריכף יבוא לעיר ותפעס רוחו סאר סחמת הרמיון החזק הוה מדבר גדול כזה ואין איש סאנשי הבית המסויימים להפיג רוחו לפניו עד כי הרייש בעצמו אשר סמס לא נותרה בו נשמה סחמת התאמת הרמיון כמותו עוד מעט ויבוא משיח העיר ולא סצא לו עצה רק אמר בלבו שירץ אל החברייא ויספר לפניהם אולי יפינו דמיונו ורץ סבית הבעש"ט נבהזה גדולה דרך רחוב העיר עד שכל הרואים אותו רץ ועל סה רץ כי הכירו אותו כל העיר ושואלים אותו והוא אינו משיב עד כי הגיע לסקום תחנותם ורץ אל הבית וראה את כל החברייא קדישא יושבים סביב השלחן וזה הדבור אין נאחד סרבם כי רכולם נרטה כבידוד אשר היכף יבוא משיח וריוורו לו כי ישב בניגודם עד אשר היה צאר הכוכבים סליל בניסמך סכולם הרעיון הוה וחורו העיר.

פ"ע אחת פגעו עגלה עם סוחרים סברעסלא וצויה הבעש"ט זיל לעמוד ונתון שלום לאיש זקן אחר סהסותרים ככבוד סאר ותמהו אנשיו כי היו סכירים את הסותר לאיש ישר ופשוט ושאלו אותו סה זה חלק לו כבוד כזה והשיב להם אורו ראיתי צדיק לפני ברוד הוה זה שלשה וארבעים שנה שהוא ניסע לברעסלא ויושב כמעט כל השנה שם ובביתו סתעכב רק ערך שלשה סבועות בשנה ואינו טרניש בעצמו שום סמא לא בהליכה ולא בחורה.

אמ"ר אשר הבעש"ט זיל לא היה רצונו לנסוע לדרך עד שהיא הביאה לו חשבון סהחובות שסניע עבור קסח וכשר ושאר צרכי הבית וכאשר ראה שעלה לסך רב הוכרח לנסוע, מעם אתה הביאה לו חשבון וסכרה שכורדאי יסע ועברו כמה ימים ולא נסע ועוד רבו החובות; לסעלה ובאתה עוד הפעם והניחה לפניו חשבון החדש אמר לה סה"וה כי תאלציני לנסיע רואה אתה את התנוד העומד לפנינו אם ארצה יתהפך ריכף לוחב אפשר תרטה לך שעני פעולת שמות חס ושלוס רק עני רפלה אך כוש אני סכוראי לשאול סמנו דבר כזה.

אמ"ר אשר השלחן הקדוש לא היה הבית? סגור רק שום ארם לא תרהיב בנפשו לילך אל בית סושנו כלי רשות וככל ע"ש עשה צעמיל סהאורחים אשר באו ורשם מי ידך להשלחן ומי לא.

שאלתי את אבי זיל אם אמת הרבר סה שסרנלא כפיטי

אמ"ר אשר החברייא קדישה היה להם בית מיוחד סחוץ לעיר שהיו סחועודים שמה אחר כל חורה קדושה ששמעו ספי הבעש"ט זיל להבית הגיל

גדלים מעשה גדלים

אמר שני אחד וכן שלשה לא טוב לראיית העינים רק שנים והניחו לו על השלחן ספרים ידועים ומיוחדים תמיד בתוכם היו משניות קרשים ופיהרות נמרא ונחים מנחות וספר יצירה ועוד ספרים ידועים רמזי ועד ערך שעה ימא היו מניחים אנשים לכנס לפניו אותן שהיו צריכין לדבר עמו אודותם פעם אחת נתוודע דבר נורא שהיה מתרמה לכל אהרן מהעוסדים לפניו כל הזמן שרק עמו מדבר מהתנהגותו ומסדותיו ונותן לו עצות והדרכות להרכיב השי"ת וזה הי' כי כאשר יצאו אמר אחד לחבירו מהדברים שדבר הכעש"ט עמו ואמר לו חבירו שקר אתה דובר חלא יחד נכנסנו יחד יצאנו ובכל הזמן עסמינו לא דבר רק עמי ולא עם שום אדם וחבירו מתעצם לומר לא כי רק עמי דבר ולא עם וזאת ביני ביני מהתווכחותם ביניהם אמר כן השלישי וכן הרביעי וכן כולם.

בפיו דינשי שהכעש"ט אמר אם היה יכול המניד הקדוש ממעורמש ליתך למקוה היה מביא משיח ואמר אשר אמת נכון אמר כן כי אמר שהמניד ביכלתו עם המקיה שלו להכניס הרהור רחובה בכל העולם ובהכרח היתה הגאולה שלימה.

שמעתי מפי הצדיק מ"ה צבי חירש וללה"ה מספורנאב שאמר מה ששמע מוקנו הרב הצדיק מ"ה דובער וללה"ה סאלאנוב ששמע מפי קדשו של המניד הקדוש ולה"ה אבר תיהו לי כזה אני גדול מכל המנידי הבעש"ט אני רואה שכל מאכל ומשקה שהבעש"ט זיל מכנים לפי קדשו בא להב אש מן השמים ומעלה את המאכל לשמים ושום אחר מתלמידיו וזלתי אינו רואה זאת.

פעם אחת בא הבעש"ט לבראד על שבת וידוע אשר מעטים היו או המאמינים בו אמר נביר אחד בלבו המאמינים בו מפליגים אותו קאר אנסה נא אותו אם אמת נכון הדבר ואאמין גם אני, זה הנביר היה לו סרחף יקר שר יין טוב ובוזיות אחת היה מחויק יין נסך עבור ארונים אמר למסרתו כך אל הסרתך וקח מאותו זווית ביופעלקי יייג ולך להבעש"ט והמספרנה לידו מטש ותאמר לו שאני שלחתי לו את הייג והוא יקר מאד ובקשתי מטנו-שהוא בעצמו ישחה מטנו ואזה תעמוד שם עד שתראה אם ישחה בעצמו אז תבוא להגיד לי, כן עשה ועמד סרדיק וראה כי הבעש"ט פתח את הבוטעלקי ושפך לחין צנצניו כמו חצי הצנצנת והגניה את הצנצנת וראה כנגד החלון בהצנצנת כך עשה שלשה פעמים וארהיב שחה, והלך המסרת להנביר ואמר לו כן הדבר ראה בעצמו שהבעש"ט שחה מן הייג בשמוע הנביר הדבר הזה ריכף הלך וסיכב בדחובות קריה לאמור לכולם הבעש"ט שחה יין נסך. וסיפר להם כל המעשה ונרעשה העיר מזה עד כי אחרי כסאו של הבעש"ט ז' היו אנשים מתלחשים לאמור הבעש"ט שחה יין נסך והגיעו דברי המתלחשים לאזניו ושחק אתר בהמ'ו והבית מלא מפה למה שחה שחיה לקרוא את הנביר ובא בפניו אמר לו שומע אני כי אתה הוצאת קול עלי בכל

הבעש"ט זיל אמר לאאיז מ"ה יצחק דוב זיל וקאחיז הנאון מ"הריס ז'ר בעל מאיר גתיכים בניי אתם חביבים לי מאוד ואני איהב אתכם, איזה חסיבה שתכתרו אעשה לכם אסרו לו מה שטיב בעיני רבינו את זה יעשה השיב להם יש לי סידור כתב יד שאני מתפלל בו בכל יום כרבו שמותיכם ואת שם אמכם באיזה ברכה בשמ"ע אשר אתם רוצים וזאת אני רואה למוב רכס השקיף ר'זו הנאון מ"הריס בפני אחיו אייז יען כי הוא הגדול שיאמר באיזה ברכה אמר אייז אני רוצה בשומע רפלה ולקח הבעש"ט זיל את הסידור ונתן להם וכרבו שמותיכם בש"ת פעם אחת אמר הרב הקדוש מסאוראן לאבני זיל כך נתתי השי"ת בדבר יקר אשר אין עירון אליו באלו הימים בא לירי הסידור כהב יד של הבעש"ט זיל אמר לו אבני את המעשה הנ"ל סוקנו ומדודו זיל ואמר לו בעבור זה אני מכקס סכם להראות לי את הסידור שאראה בעצמי ובעיני זאת ונתן לו את הסידור וראו בשומע רפלה כי נכתב שמותיכם ושם אמם ונהנה הרב הקדוש הנ"ל מאד כי זה היה: לו לאות נאמן חזק שהוא סרורו של הבעש"ט זיל.

אמר אייז ז'ר שנכל לילה אחריו תמלת ערבית נכנס הבעש"ט לחדרו והעמידו לו שתי גרות

גדולים מעשה צדיקים

בכל העיר לאמר כי שחיתי נסך אמר לו כן הדבר
מסרתי שני שלחתי לכם אי ביטעלקי נסך לנסותכם
אם תשרו אמר לו הבעש"ט זיל אתה בעצמך
לקחת את הנסך מהסרתיך ושלחתי לי אמר לו לא אני
בעצמי רק ציחתי להמשרת שלי שיקח מהוויית ששם
סונה רק יין נסך ויביא לכם אמר לו שלח לקרוא
את המשרת הנה ואתה פה עמוד עד כי יבא המשרת
ויאמר לפנינו זה ויבא המשרת אמר לו הנביר מאיזה
זווית לקחת את הביטעלקי יימין אמר לו המשרת
פאותו ואיתו זווית אשר כן אמרתם לי ונתן לו
סימן למשל מזרח או מערב ובשם היה רק יין כשר
נתהווה פני הנביר והרחיל לקלף את המשרת
הלא אמרת לי שפאותו הזווית תקח למה שנית
נשבע המשרת שבאנוני שבע מצוי לאמר שמה
הזווית יקח והלך הנביר משם בכבושה גדולה
ונסתמו פיות הרוצצים והמצפצים והמהגים:

וסכל אנשי העיר שירחמו את עצמם על כתב
בקשה לבקש את הבעש"ט עד שבת אחד לפרארניפאל
והוא יקבל אירו לביתו ועל הוצאתו ולא יכלו
להשיב פניו כי היה נביר נכבד מאד וחתמו כתב
ושלחו והביאו את הבעש"ט למאריניפאל לבית הנביר
הגיל אמר אימז זיל שהבעש"ט אמר שסוגיאם
אני מרפא רק נחכמה כשהביאו לפניו משוגע ר"פ
ייחד לו איזה שעה ביום שיביאו איתו לפניו והיה
מדרב עמו. וכאשר דבר עמו איזה ימים היה נתרפא
ושב לאינהג. וכן ככן הנביר ייחד שעה ידועה לו
שיביאו איתו לפניו שידבר עמו והוא היה חבוש
בבית מיוחד עם שומר תמיד שמרו לבל יעשה
תהפיקות וראו דבר פלא תיכף כאשר הביאו השומר
לבני הבעש"ט זיל כל שעת עמרו לפניו עמר בדרך
אריך מאד ולא עשה שום מעשה תמהון כדרכו
ולא היה צריך דשומר רק שמע כל מה שהבעש"ט
היה מדרב עמו והשיב לו, בעשיק שאלו את
הבעש"ט זיל איזה כשר היא רוצה על שבת חשיב
שיקראו את השוחט דמתא וישחטו כבש טונ כן עשו
כאשר שחט את הכבש אמר לו הבעש"ט להשויב
אני בעצמי אלך בכדיקת פנים וברק בעצמו בפנים
והוציא ידו ואמד להשוחט שהריאה חלקה והלך
ריכף למרחץ והשוחט נכנס לבית והתעכב עד כי
יתקן הצש"ט את הכבש ויוציא את הריאה לחוץ
לבורקה בחוץ כדינו וכאשר הוציא המפשיט את
הריאה זנרנה להשוחט לבורקה ראה השוחט נקב
עגול בהריאה אשר לפי הרין אין יכולין לתלות
במשמוש ידא דטבחא כידוע בראותו זאת המרחין
עד בוא הבעש"ט לשאלו אולי יצוה לשחוט כבש
אחר, כאשר בא הריאה לו את הריאה לאמר כי
נקב עגול בה אמר הבעש"ט כשירה. היא וסמנה
יבשלו על שבת והלך לביתו וספר להם לכל אנשי
העיר את המעשה הנורא הזה וכל אנשי העיר
הסתנגדים והרג בראשם כי לא הלך אפילו להקביל
פני הבעש"ט ולקבל שלום ממנו שמתו לשמעם את
המעשה הזה והיו נושאים ונותנים ביניהם איך יעשו
ונגמר ביניהם אשר אחר התפלה ביום יראמספו לבית
הבעש"ט והרב בראשם ויתוכחו עמו ע"ז ויגלו קלונ
ברבים וכן עשו ויבא הרב לבית הבעש"ט ועמו הרבה
אנשים בעלי צורה והבעש"ט היה עוב כביר התפלה
וישב. הרב בראש על כסא הבעש"ט והסתנגדים סביב
השלחן והקתינו ער בואו לבנותו, השומר מהמשוגע
ראה

אבי ז"ל אמר לי כלל הרע אני איני מספר שום
מעשה מהבעש"ט וללהיה רק מה ששמעתי
מאבי ז"ל מה שענינו ראו ואנוני שמעי ספי האור
עולם יען כי נפל השתבשות בסיפורי העולם
לזאת נוהר אני שלא לספר שום דבר רק כנל
לזאת ידע הקורא אשר כל הסיפורים האמתיים
הנאמרים בספר הזה סתמם כפירושם מה שסיפר
לי אבי ז"ל את אשר שמע מאביו אא"ז ז"ל מה
שענינו ראו ואנוני ששעי ודי בזה,

אנשי פאריניפאל היו פלגאים מאוד על הבעש"ט ז"ל
והיו מדרבים סרה ר"ל על כל המאמינים
בו כדרך הסתנגדים ויקר מקרה אשר בן נביר גדול
משם יצא סרעתו והרבה השתדל ברפואתו ע"י כמה
דקטורים גדולים ומפורסמים ולא הועילו לו מאומה
התחילה אשר הנביר להציק לו מאד לאמור הלא
כל העולם ספארים את הבעש"ט לאמור כי הוא
פועל נוראית ורופא חולים נסע עם בננו אליו
אולי ירפאהו משגעונו ויהי בענינו לצחוק כי לא
האמין בו ולא שמע אליה. ויהי כי חלף עוד זמן
והוא ראה כי צרתו צרה ואין עוזר לו והאברך היה
אברך מופלא ברימוד ובר מעלה מאד וצר, להם
מאד על כנם היקר, התחיל הנביר לבקש מהנבירים

גדולים מעשה צדיקים

מושבעת לכך חנלה והתחללה היה כי מעם ארצה
 היחה צריכה ליעס לאיזה ארון ולקרה אותו לשומר
 על הדרך כדרך הנסיעתם בא ערל אחר כנגדם
 וציער אורחם סאר וסיקל עליהם באבנים ואמר לה
 הבעשים לא תנלה סה שאעשה להערל עבור זה
 ואמרה לו חלילה לי מלנלות חיו סאוסה בלתי
 רצונכם והבים על הערל ונשקע הערל במקומו
 בארץ. אחיכ היה מלסד אצל אורענדאר בכפר אחד
 בגליל ההוא והבעשים היה יקר סאר בעיני
 האורענדאר והשוב סאר אצלו יען כי ראה סאנו
 הנהגות ישראל וההרות יתירה סאר וביקש מהבע"ב
 שיכנה לו חדר אחד כיער מחוץ להכפר שיסמך שם
 עם בניו וסלא רצונו ובנה לו בית הלסוד שם.
 פעם אחת נפסלה לו ציצית אחת מהמלית קמן שלו
 ושלח לעיר לקנות ציצית וקורם שהביאו היה צריך
 לילך לביתו עם המלסודיו לאכול ולכש את המלסוד
 גדול והלך לביתו פעם אחת בדק את המזונה אשר
 כנית וסצאה שנספלה וסא ח מהבית עד אשר הביאו
 מזונה כשירה מהעיר וקבעה פעם אחת הלך עם
 המלסודים לביתו לאכול וכאשר קרבו לבית שמעו
 קול יללה סאר מהבית ונתפחדו סאר זכאשר נאו
 לבית וראו אותם בוכים ושאל אותם סה זה הכביה
 וספרו לו כי בא איש כליעל אל הארון ונורחן לו
 הוספה גדולה על הכפר ושלח הארון אליו לומר
 אם יתן הוא את ההוספה הוא קודם ואם לאו ישכיר
 את האורענדי להסוסוף ונחם אותם הבעשים ודבר
 על לבם ואמר להם אשר אדר סעורת הצהרים יך
 בעצמו אל הבליעל ודבר על לבו וברצות ה' יפעול
 סלא יסכו את האורענדי כן עשה והלך אל האיש
 ודבר עמו דברים נוחים סאר לבל יפסע בנפשו
 לעשות רעה כוו כי הכעה"ב מחויק את האורענדי
 זה רבות בשנים והיא סאפל בניס ומספרנס זה
 וכן רב סאר מהאירענדי הזאת, והוא לרשעתו לא
 שם לכבו לרבריו וכאשר הלך הבעשים סאצלו
 דפק לו על החלון וקרב הבליעל אל החלון אמר
 לו הבעשים תדע נאמנה אשר לא רשכיר את
 האורענדי ושוק הבליעל סאנו והלך חיקף אך
 הארון דבקשו שיעשה עמו קאנטראקט ואמר לו הארון
 יען כי כעת באו אליו אורחים חשובים יסרחין סעם
 עד נסעם ויכתוב הקאנטראקט וכיבד אורו עם
 צננת סו דבש טוב ואמר לו שילך להגן וינפש
 שם וכאשר יסעו האורדים יקרא אותי, כן עשה
 וסרחו

ראה כי הבית סלא אנשים וגם ראה מרחוק איש
 זקן ונשוו פנים יושב על הכסא רסה אשר הבעשים
 כבר בא אל הבית וברעתו אשר הגיע השעה
 המיוחד להביא את המשונע לפניו וזאת ידע
 אשר בכואו לבית ורואה את הבעשים הוא עומד
 בשופי והשקט ואינו עושה שום תנועה ורה לקח
 את המשונע והוליכו לבית ופתח הבית הניחו ליך
 אל הבית פנימה והלך לו השומר כאשר בא המשונע
 אל הבית ראה כי אין הבעשים בבית רק היושב
 בראש הוא הרב דסרסא התחיל לכנכ את השולחן
 עם כל ה"יושבים ואת הרב ורבר הרבה כדרכו
 ונחוכם סיפר מעשה אחסול צוה הבעשים להשוחט
 לשחוט כבש אחיכ הלך הבעשים והכנים ירו וברק
 את הריאה בפנים כאשר הלך הבעשים לסרחץ וגם
 השוחט נכנס לבית וסא היה שום איש בחצר לקחתי
 שמומרת ענולה ועשותי נקב טוב ועגול כהריאה.
 בשמוע הרב את דברי המשונע וכן אנשיו נתכדלו
 ונתפחדו סאר כי הלא אין משיח לפי הומו
 דברו אמת ברבר הזה כסוהו יתליה אמירתו הוא
 והכבש כשירה לאמתו ורצו חיקף סבית הבעשים
 כי אולי יבוא הבעשים ולהם אין דבר ויכוח
 לההוכח עמו כי נהפך הקעה אל פיהם.

איזה זמן קודם התנלותו היה ריש דוכנא אצל
 מלסר אחד מהאיריענקי והיה אוכל בבית
 רודי וקיני הרב סיה דעים זיל חותנו של רדיו
 המאן סוהרים זיל בעל סאיר נתיבים ואשתו
 סאה חיה היתה צדקת גדולה סאר סיפר לי אבי
 זיל אשר בשנת תקלי"א לפ"ק היתה בעולם חולי
 העופש ר"ל ואמרו הגרים לסנולה שיקחו עצמות
 גוויית סת וישרפו ויפזרו אבק השרפה על פני
 העיר ולא יבוא החולי לעיר ולא רצו ליקר גוויית
 גוי והלכו בגניבה על הבית הקברות של ישראל
 לנגב גווייה סת ישראל לשרפו ויקר סקריהם
 ובאו על קברה וכאשר רצו להתחיל לחפור
 את קברה יצא קול גדול מקברה' עד אשר נמלו על
 הארץ ספדר קול הגדול ונתעלפו וסא יכלו לזוז
 מסקומם ושכבו עד אשר באו אנשים וראו אותם
 שוכבים והירו על סה שרצו לעשות וסה שהגיע
 אליהם סהקול ולקחו אותם סעם. והיא ידעה
 מנולרת הבעשים גם או כשירה כביתם רק היתה

לא ישרף עד אשר אעין כל צרכי.

הרב ר' דוד פערקוס ז"ל היה מתפלל כל נדרי אצל הבעש"ט. ז"ל והרב ר' דוד מסקולאייב היה מתפלל תפלתן מוסף והבעש"ט ז"ל היה מתפלל תפלת נעילה והרב ר' דוד פערקוס היה אוכל תמיד סעודה המפסקת אצל הבעש"ט ז"ל פעם אחת כאשר הביאו הציטוס טעם הבעש"ט מעט ממנו והעמיד את הקערה לפני הרב מוהררד והבין כוונתו שרוצה שיאכל הוא די צרכו ואכל די שבעו וסילק פעליו את הקערה והצטיר הבעש"ט עוד הפעם את הקערה לפניו ואכל עוד וסילקה ממנו והעמיד עוד פעם שלישיית לפניו והוכרח לאכול עוד ובעת שהאצטימכה פרודה לא הרגיש כל כך אחר בהמ"ז הלך הבעש"ט ז"ל להררו ור' דוד קם מלפני השלחן והרגיש בעצמו כבידות רב בנופי מחסת ריבוי האכילה ונצטער מאד והלך ועמד על מפתן חדרו של הבעש"ט וככה מאד קירב אליו הבעש"ט ואמר לו דוד מה אתה בוכה אמר לו אתם צויתם די לאכול הרבה מהציטים וכן עתה פרניש אני כבידות רב והאיך אעמוד לומר כל נדרי לפני העמוד ה"ח הבעש"ט ז"ל ידו על כתיפו והחזיקה עליו לערך שני מינוט ואמר לו כך אל תירא עוד והלך לביתו ולחש הרב מוהררד לאנשי הבית לאמר כי נרעכל כל הסוּן במעויו והוא טמש רעב רק שבוש לישב לאכול.

א"ש כפרי אחד שהיה מתפלל תמיד ימים נוראים בבית מדרשו של הבעש"ט ז"ל היה לו ילד אחד אטום לב מאד ולא היה יכול לקבל אף צורת האיתיות ובפרט לומר שום דבר קדושה ודא היה אביו לוקחי עמו בימים נוראים העיר יען כי אינו יודע סאומה וכאשר נעשה בר מצוה לקחו עמו על יום הכפורים שיהיה ארוו עמו לשמרו שלא יאכל ביום הקדוש לחס"ן ידיעתו והבנתו והילד היה לו גליל שהיה סחלל תמיד בעת ישבו כשרה לרעות את הצאן והעגלים ולקח אתו עמו בכים בנדרו את החליל ואביו לא ידע מזה הנער היה יושב כל המערה לעת הקדוש בבית המדרש ואינו יכול לומר סאומה בעת תפלתן מוסף אמר לאביו אני יש ארזי עמי

ופרתו לו את הגן והניח את עצמו לישן ואחר כמה שעות והאורחים נסעו ושלא הארון להקיצו ורפק העבד על הדלת ואין משיב והוכרח לילך על הנדר והקיצ אותו ואין קול ואין קשב ור"ל אישתקול מילוליה וכה ידיו ורגליו ונסלוהו והשליכוהו על העגלה והוליכוהו לביתו והאורענדר נשאר על חוקתו במקו המוקדם והוא היה חילה כך ר"ל כמה שנים עד שנתפרסם הבעש"ט ושמע החילה ורסו לבני ביתו שיורכוהו אליו כי סאתו היתה לו הצרה הזאת והוליכוהו אליו אמר לו הבעש"ט ז"ל שהוא אינו ראוי לרזואה רק שחם מאד על בני ביתו כי היה מסופל בנים סאודו אמר שבענור בני ביתו היה סרפאהו רפואה שלימה רק סחמה שעסק עם מכשפים וזוהית המוסאה הנם שלא היעילו לו סאומה יהיה מוכרח לילך על ששענת וכן היה.

אמ"ן מ"ה יצחק רוב וללה"ה אב"ד מיאוליוויץ אמרו עליו כל תכמי הדור אשר בליסוד נטרא ותוספות היה יחיד בדורו כאשר יראה הרואה בתשובת ארזיו הגאון סאיר נתינים איך הוא ספריג בשכחו ואביו ז"ל היה מכירו אך היה עדיין ילד בעת הסרלקותו ואמר לי מפי קדשו שמע ששחק סהספצפים והמהנים לאמר אשר הבעש"ט ז"ל לא היה לסמן אשר כזה הלשון חוץ מה שהיה רב נוכריה בתורה הנגלית שמעהו אליבא דהלכתה לא סמרו סן השמים בדזרו רק אליו ואמר כל הפסיקות שהיה לי בתורה הייתי שואל ממנו ולא היה מעלים ממני חס ושלים רק כאשר באו אליו גדולי הדור לתהית על קנקנו לבחננו אם לסמן הוא הוא עשה את עצמו לפנינהם כאלו אינו יודע ספר סיפר אשר פעם אחת בא אליו גדול אהד סגדולי הרור שהיה שומע וידע כי פועל נורארה הוא ובא לראות אם לסמן הוא הרי טוב והתחבא ממנו והגדול הפס אותו שהוא בעל סוח גדול רק שאינו בקי בדנינים ואמר לו מה תעשו אם חזי יהיה שריפה צעיר בשנת קידש ואהם אינכם בקי בדנינים קודם שתעיינו כשיע איזו מיתר להציל ואיזה אסור ביני לבני ישראל הכל והבעש"ט ידע כל מה שנלבנו השיב לו אבל לבער סופת אתם מחזיקים אותי חשיב לו הן אמר לו הבעש"ט אי אגזור אופר אמר

עמי החליל שלי ואני רוצה סאר ליתן קול על החליל ונהבהל אביו סאר ועער בו ואמר לו השמר לך ושמוך נפשך סאוד לכל תעשה את הרבר הוזה והיכרה להתאפק בער תפלת מנחה אמר לו עור הפעם אבי הרשיני ליתן קול ולחלל כחליל שלי וקלל איתו קלה נמרצת והזהיר בו באוהרה רבה לכל ירהיב בנפשו חלילה לעשית כזאת ולא היה יכור ללקרו מיד הער יען כי הוא מוקצה, אחר תפלת המנחה אמר לו עור הפעם ובקש מאביו יהי מה הרשיני נא לחלף איזה קול וכאשר ראה אביו תשוקתו סאר וכי נכספה נפשו סאר לחלל אמר לבנו באיזה סקום אתה מחויק את רחליל והראה לו ולקח אביו בידו את הכים והחויק ידו על הכים והחליף לשמור לכל יקחנו לחלול עמו וכן התפלל תפלת געילה וידו מחוקת את כים נגד הנער עם החליל באמצע התפלה שמט הנער בחזוק רב את החליל מתוך הכים ומיד אביו ונתן קול עצום בחליל ותטהו כל השומעים והבעש"מ, אחרי הקול הוזה קצר סהרגלו ואמר אחר התפלה הנער הוזה עם קול חליתו העלה כר הרפלות והקל מעלי ואמר סיבת זה כי הוא אינו יודע לומר מאומה וכאשר כל היום הקדוש ראה ושעב רבת תפלת ישראל וניצוץ קדשו בערה בו כמו אש מטש והיודע יכול להלביש תעברת הקרושה והתשוקה נתיכות התפלה לפניו יתברך אך היא אינו יודע סאומה ולא מצא בעצמו לרווח צמאונו רק לחליל בחליו לפניו יתברך רק שאביו סנעו ואש תשוקתו בערה בו בכל פעם יותר עד כלות נפשו מטש ובחזוק תשוקתו וזלל כאמת נקודת לבנו בלא שום פניה רק נקי לשמו יתברך ורחמנא לבא בעי והבל פיו הנקיה נרקבל סאוד לרצון לפניו יתברך ועיני העלה כל התפלות.

אבי זיל כהיורה אצל אביו כזאלישמטוק היה נובע כמעט לכר צדיקי הרור אשר כמדינתו אך כיוצא היה נוסע להרהיק מוזה משה יהודה ליב סמאסוב זיל ולהרהיק מוזה חיים זיל בעל באר סים חיים ולהרהיק מוזה מענדילי זיל סקאסיב כנערותו נסע עפ"י ציוו אביו אא"ז זיל להרהיק מוזה צבי הירש זיל סניד משרים סאנדרונא בעהמ"ח ס' צמרה ה' דעני ומ' אלפא ניתא אשר העתקתיו ככרך הוזה בשנת הסתלקותו נסע אבי זיל אליו על שבת

שוכה והרב ר' מענדילי זיל היה או המהפלל אצלו בימים נוראים וצויה הקדוש לאבי זיל שיאכל אצלו שבת ולא אצל אחותו שהיה לו בשם כשבת בצהרים נחלש הרב סאוד ולא היה ביכלתו לכנס אל השלחן בין העולם והיה שוכב בחדרו על פטתו והכניסו את אביו זיל ועוד איזה יחידי סגולה לחדרו ואז היו קוראים פי וילך פתח הרב בפסוק והיה כי רסמזאן אותו רעות רבות וצרות ואמר הלא על כי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה ואנכי הסתר אסתיר פני מסנו כיום ההוא על כי פנה אל אלקים אחרים ואמר אספר לכם מעשה שהיה אכרך אחד שהיה סוסך על שלחן הותנו ונתן אל לבו לקבל פרישות על עצמו ולפרוש מן העולם רק לעסוק בתורה ובעבודה ובפרישות וייחר לעצמו עליה וישנ שם כל השכיע בתענית משבת לשבת ובתירה ובגפלה וכאשר חלף איזה זמן עליו בעסק הניל אצר בלבו שישו מעי אשר כך וכך אני עוכר ה' בעבודה גדולה כזו ונלכד ברשת הנאות המטאה ומסמאה ולא הרניש ולא נתן לבו ע"ז ומחמת זה כל מעשיו הלכו להס"א ולה היה חלק גדול בכל מעשיו וכן בכל סעם נהגול לבו יותר ויותר וזיל הרניש לזה ומחמת כי כל מעשיו הלכו להחיצונים ר"ל שלטה עליו והכשילתו באיזה שונג ויתקצף סאוד הלא לא יאונה לצדיק כל און ואין צדיק כמוני יאונה מכשול קל אפילו וקבל על עצמו חוסמות פרישות וזהירות ועבודה יותר גדולה אך לא שם אל לבו לשרש אחר השורש פורה ראש ולענה אשר בקרבו זה הנאות אשר עליה נאמר אין אני והוא וכי ומחוסמות עבודתו עוד נתנדל לבו ועוד התחוקה הס"א והכשילו כחידול שבת חמורי ומלא כעס חיסה והתקצף סאוד וקיבל עוד פרישות כניל ובדרך לבו כניל כקיצור עד שרחמנא ליצלן סמיר דתו וכפר איע והפעים זה כפסוקי התורה הקדושה והיה כי תסמזאן אהו רעית רבות וצרות מכשילות על מכשורות ואמר הלא על כי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה הלא אני מלא אלקות בתורה ובעבודה ובפרישות מן העולם ומינפנים עצומים ואין יאונה לי און והכתוב אימר ואנכי הסתר אסתיר פני מסנו כיום ההוא עוד כיום ההוא שקבל על עצמו הפרישות והעבודה כי פנה אל אלקים אחרים או מהתחלתי פנה עם כל עבודתי אל אלקים אחרים רק לשם גאוה ונפוח הירוד להרנוד ולהרפאר ולא לשם ה' כלל והיה חיוב אצל אביו זיל לספר הענין היקר הוזה בכל שנה ושנה

גדלים מעשה צדיקים

ושנה בשנת שוכה וכן אמר לנו אע"פ שסיפרתי לכם ואח אשהקד אבל קבלתי עלי לחיוב לספר זאת בכל שנה את אשר שעתי מפי קדשו ליקרח הענין הזה אשר כל פנת היהידיה חלוי בזה ובהיות אבי ז"ל שם הרקשרה נפשו מאוד בהרב הצדיק מו"ה מענדלי ז"ל מקאסוב ואחר דסהלקוהו צמאה נפשו ליסע אליו הגם כי עריין לא נסע שים איש והיה אז אחריות הדרך מאוד ליסע מעירו לקאסוב כי היה אז מלחמת הצרפתים וגרודים היו עומדים על הדרכים עכ"ז לא היה לו יכולת להאפק ונסע אליו ובנואו שאל אורו על טיובו בין אנשי העיר כי היה שונאים אותו מאוד עד שפעם אחר השהירו מאוד ליתנהו ולמסרו לצבא והשית הצילו מידם השיב לו האמת אוסר לך כל זמן שהייתי מרגיש כי עריין אבר שלם הייתי ירא מעט מפניהם כי רודפים גדולים הם לי אבל עכשיו אשר ה'צ שנהי כל עצמתי לשמו יחברך איני ירא מפניהם

פ'ע אחת נחלה מאוד והיה שוכב בחלוי זמן רב עד שכל הדקטורים שפטו עריו יאוש והיה שוכב ערך שלשה ימים ממש כדומם לא פתח עיניו ולא דבר מאומה רק ששפכו לתוך פיו מעט מרק וכיוצא מהרפואות, פראום הנביה את עצמו וישב על מסתו והניח ידיו על ראשו וצעק בקור אוי אוי וסביבו נשערו ונתהללו סאר על התפתון הזה וקירב אחד מאנשיו אליו ואמר לו רבי מה זה ארם צועקים אוי אמר לו אינך רואה כי הבעשיט ז"ל עוסר אצלי ונתפחד האיש עוד יותר אבל תכף היסר חליו מסנו והחחיל לחזור לבריאותו, אח"כ סיפר המעשה הנראה ואמר כי כמעט הלכה נשמת מסנו ונשאר בו רק קיסטא דחיותא וראה כי הולך הוא בעולמות העליונים וראה את הבעשיט ז"ל ואמר לו רבינו עשו לי טובה שרפאני השיט השיב לו בני מה אעשה לך וכבר נגורה נורם אמרתי לו הלא דרך קדשו של הרב הקדוש רבי רבי מיכלי ז"ל מולאמשוב היה שלא נירך ברה"ס"ו כפעודה שגישית של שבת עד שדבר מכבודם איזה ענין, פעם אחת נמשך ושיבתו כפעודה שלישית עד כי ראו אור היום נראה בכית וצוה להביא סים אהרונים נזכרתי ואמרתי לו רבי עדיין לא דברתם מהבעשיט ז"ל ואמר לי טוב אמרת וצוה לסלק המים אחרונים ודבר איזה ענין מכבודם ואח"כ נירך בהפיו ובזרואי היה לכם לנחת דברו מכם ואני הייתי אז הנורם לנחת לכם סחוינים אתם לעשית לי טובה השיב לי הצדק אתך אני זאת אעשה אני אברך אותך ובסתתי אשר ברכתי לא תשוב ריקם והנה כשהחחיל לברך אותי עוד לא הייתי מתפחד כי כמעט לא היחה נשאתי כי אך ככל רגע נתחזקו כוחותי ועכ"ז הייתי רואה אורו עוסר לגנדי יודי קדשו על ראשי ומברך אותי פתחתי מאוד וצעקתי ואח"כ שב לאיתנו ולבריאתו :

פ'ע אחת פסר איתו איזה מסור ועשה עליו עלילה גדולה סחייבי סיחה ר"ל וישוהו בכית הסוהר בקריס"נאל ובאשר קרא אותו הפרעוים ליקח מסנו פירטינאל וביאותו כיברו תיכף שישב אמר אורד להפרעוים הלא שבו כסורו אין מניע להשיב השיב לו האמת נראתה כהוהו והצדיק אותו תיכף ופשרו לביתו בשלום בדרך אמר לאנשיו לא יתקרר דעתי עד

דרך הקדוש של הרב הנאין הקדוש מו"ה ריים ז"ל מסשערניוויץ בעל באמ"ח שהיה מתפלל לפני העמוד כל התפלוח בשבתות ויו"ט ובימים נוראים וקורא בתורה בעצמו רק כאשר בא אבי ז"ל אליו היה סכנרו בקריאת התורה ותמיד אמר לאבי ז"ל אילו היה הש"י טובה אותי בכלי נגינה כסוהך אוי כל המעת לעת של שנת קודש הייתי רק צועק וסרגן להשית דרכו היה אשר באמצע דמליחות רץ אל הארון הקדוש ופתח והתחיל לעשות התעוררות בדרשותיו הקדושים והנעימים עד כילא היה באמשר לגמור הסליחות כי דרש דרש עד אור היום :

פ'ע אחת דרש בר"ה לפני התקיעות בהתעוררות עצום ברכי קדשו עד אשר כולם נעו בכניה מאוד וכהרהורי השוכה אמתיים ואמר אחר התפלה סבור הייתי אשר פשר צדקיני בזודאי יבא מהתעוררות אשר עשיתי כי אפילו כי כנשתא חדא יחא כחשוכה סניאה את הגאולה עכשיו רואה אנכי אשר מסתמא נמצא אחד אשר לבו כלב האבן ולא נשבר לבו בקרבן וזה היה מעכב :

גדולים מעשה צדיקים

אך גם לא מהאמינים הגדולים ודרכו היה כאשר היה בא צדיק לבראד היה הולך לקבל פניו וישב מעט ותיכף התברך מסנו ושוב לא בא לא בחול ולא בשבת ואמר לו אשר פעם אחת בא הרהיק רבי רבי וסיא זלתייה לבראד והלך לקבל פניו וישב מעט אמר הרהיק למשמשו להניא כיבוד להרב אמרתי לו אני איני יכול למעום סאומה מחסת כי כבר קבלתי עלי תענית משליש והפציר בי עד בוש שאמעום וסרבתי בו ובאמת אם הייתי מהאמינים הגדולים לא הייתי מסרב בו אף שקבלתי עדי שלישי ואחר שיאני מאיין גדול לא רציתי לעבור על קבלתי וכאשר הלכתי מסנו ופתחתי את הדלת הלך אלי ואמר לי רב סבראד אתם יודעים שלא תתענו עוד מעתה משליש אמרתי פיא כל ימי חייכם ויהי כמצדק בעיני הוא נסע לדרכו ובשכוע הכאה כהניע זה היום וזה הדשעה אם לא אמעום סאומה או כלות הנפש מסש וכן בכל שבוע כהניע זה היום וזה השעה מוכרח אני למעום

הרב פוהרטיס הגיל נהא אשתו השניה וילדה לו בכל שנה בן זכר וכאשר בא בן הלך ריל. פיא ילדה זכר ובאו אליה איוו אנשים מחסירי בראד ואמרו לה רוצים אתם שכנכם יחיה ויהי לו אריכות ימים תראו שהרהיק מוהי ששה ליב מסאמוב יהיה על הברית מילה ובודאי הילד יאריך ימים וסאמוב קרובה לבראד אבי זיל אמר לי ששמע ספי קרשו אשר עד חמשה עשר פרסאות הוא ניסע על ברית מילה כשמכבדין אותו, בבוא הרב סכית התפלה אמרה לו אשר רצונה ש'בקש את הרב מסאמוב על הברית ויטאן ונשבעה אשר לא תהן את התינוק למוז עד שיהיה הצדיק מסאמוב על הברית והוכרח לשלוח לבקשו ובא על הביים וקודם התפלה סבל בנהר ואז היה ימי החורף והקור היה גדול ואחר המבילה רחץ ידיו והלך לביהכ'ג להתפלל ושם אין חגור בית החורף וגם שם הפור הימה גדולה וראה כי יושב על הספסל והתפלל וראו אך שפתי נעות בלי שום חנועה בן היה דרכו בקודש רמיד כשהיה מתפלל יחיד והרכה אנשים רצו רק לראות החירוש הזה מן הנהר לביהכ'ג ייושב מתון מתון וכאשר עמד לויכרך רוד ראו כולם כי יועה סבצנצ' סבין סנעליו והילד חי והאריך ימים, וזה היה ר' סיבלי קריוו

עד שהספור יעשה מעשה כעצמו בן היה הלך הספור כזה היום והפיל עצמו לנהר פרוש בן יאבדו כל אויבך השם :

שא'לתי את אבי זיל אמת הדבר שהעולם אומרים שמן ערב שבת אחר הפזילה עד ארז שבת היה נבוה עם ערך שני ראשים אמר לי בני ארזה ידעת כי אין רכני לנום וכי אני סדרתי קוסרו אך זאת אומר לך בעדות כרורה ראיתי אותו בכל ערב שבת הלך למרחק ואחיי ראיתי אותו בכיאתו מן המרחק ומשש לא בא זה האיש שהלך וגרמה איש אחר ברצוארו ובקוסמו ובכל תואר גופו הקדוש היה משונה סבראשונה :

אבי זיל נשא אשתו הראשונה סבראד והיה אז רב סבראד הרב הנאון מוהי טאיר זיל אמר לי אבי אשר עוד בעירי בקיק ואלישמשיק שבע שהרב סבראד סרענה כל יסיו ששבה לשבת ובבואו לבראד היה יוצא ונכנס בכיתו וקירב אותו סאור' והיה נשא ותרן עמו בהלכה :

פעם אחת בא אבי זיל לכיתו כסדוסה לי שאמר לי שהיה ביום רביעי ונכנס לכיתו ולא מצאהו שאל לאנשי כיתו אם הלך והשיבו שלא הלך סכיתו ואפשר הוא כהדר ארזר ומחמת כי היה רגיל עמו הלך סחר לחרר לבקשו ובהנישו לפני חדר האחרון ראה שהרלת סנור והרניש שחויא שם וראה בין סרקי הרלת שלקז כלי עם סרקרת ולקח מעט סרקרת ואכל וחהי לפלא בעיניו והלך לבית והסתין עד בואו והתאמק ולא שאל אותו מה ואת אחר זמן נודמן עוד הפעם כי בא לכיתו באותו היום ובאותו השעה ולא סצאו והלך לפני אותו החדר וראה ניכ שעושה כך או שאל אותו כי לא יכול להתאמק על מעשה רתמסון אמרו לי מה זאת אם אתם סתענים רק הפסקה סדוע לא תסערו סעודה ראוויה ואם ארזם סתענים משליש סדוע סקלקלים אתם את המשליש עם מעט סרקרת השיב לו מה לא יודע איש אך כאשר ראיתו זה פעמים מוכרח אני להניד לך דבר אמת אתה יודע אשר אין אני חיו סתפל'נאין על צדיקי הדוד

קריין רב סבראד ומאו התחיל אני זיל לנסוע אליו
 אמר לאבי אשר שלשה עשר שנים רצופים למד
 אצל הנאון הקדוש ר"ר שזעלקא מניש אח"כ שמע
 שהרה"ק מסירילקאב נוסע ללעמבערג להדקטורים
 והוא לא היה מכירו ונכנסה נפשו מאוד לראותו ונסע
 ופגעו עד שמצאו באם הדרך ודלג הרב מוהרמ"ל
 ז"ל על ענלת הרב מסירילקאב ונתן לו שלום החוק
 הרב מסירילקאב את ידו ואמר ויעקב הלך לררכו
 ויפגעו בו מלאכי אלקים ונסע עמו דרך רב ללווחו
 סיפר לאבי אשר באיזה יום נסעו אחר הצהורים
 והיה להם לנסוע כמה פרסאית כיער גלי שום
 ישוב וראג הרב כי ררכו היה להתפלל רק עם מנין
 ורא היה להם רק תשעה אנשים וחשב אשר קודם
 הגיעם לישוב יעבור זמן מנחה אמר לאבי מה עשה
 משה ליב הלך ליער וצעק בקול כמו לבה"ג עד
 ששמע איש אחד מרחוק שלשה פרסאות ורץ להקול
 עד שהגיע לזמן מנחה למקום תתנוחניו ואמר לאבי
 אפשר ארצה חשוב שאז היה לי קול כאשר שמעתי
 אותי מתפלל בבראד לגני העמוד [ואמר לי אני
 אשר היה אז קולי כקול טים רבים] לא אז כאשר
 שמעתי היה לי קול נפל אבל אז היה לי קול שאנת
 ארי לכן אל תרמה על התפץ כי שמע איש מרחוק
 מאוד, על פראו היה נראה כנבור גבה קומה
 מאוד אבל היה חולה מסוכן מאוד מיא ישב אצל
 הדקטורים בלעמבורג ועסקו הרבה ברפואתו וחזר
 לביתו אדרש שבע שנים קודם הסתלקותו נסע עוד הפעם
 ללעמבורג ובחזירתו הודיעו לאבי כי הוא נטארניפאל
 נסע אבי תיכף למארניפאל ונכנס אליו ונתן לו שלום
 והוא שוכב על מטתו והושיב את אבי אצלו ואמר
 להממשש שיבוא כיבוד לאבי והביא הממשש י"ש
 ומיני סתיקה מדבש ומרקחת מדבש כאשר ראה צעק
 להממשש מה זה הבאת הביא ציקר לעקודת י"ש
 וציקר סרקחת וכאשר ראה אבי כי בדיחה דעתי
 מעט להשגיח על דברים כאלו לחש לו רבי איך
 שדום בריאתכם כעת בנואכם מלעמבורג השיב לו
 כבואי ללעמבורג נתיישובה לי קושיא עצומה מאוד
 איתא ננטרא בקשו לנגוז ספר קהלת לא די שדבריו
 סותרין וכו' אלא שדבריו סותרין זה את זה אמר
 כי לכלב החי טוב מן האריה המת ושוב אמר ושבת
 אני את המתים שכבר מרו מן החיים אשר המה
 חיים ערנה כבואי ללעמבורג לבית הפרגעפסיד ירד
 הממשש שלי מהענלה ונכנס בביתו לראות אם פנוי

הוא ויקח אותי לביתו ואמר להפ' הרב סמאסוב בא
 ויאהו כביצית ראשו הרב סמאסוב בא עדיין הוא חי כי
 שיער לפני שבע שנים כהיותו אצלו אשר אין
 כאפשרי בשום אופן שחיה עדיין אצתי בזה סתורץ
 על אורו שאומרים עליו עדיין הוא חי המתים טונים
 מסנו או הבין אבי ז"ל עוצם חליו כי זולת זה
 מחמת צהלתי וחיותו תמיד לא היה באפשרי להכיר
 וכלכרתו מאתו אמר לו אבי רבינו ברכני השיב לו
 מה היה חסר למשה ליב אם היה ביכלתו להנביא
 ידיו שוב אמר לו עכ"ז אני רוצה לברך אותך עשה
 כן הנר ראשך על חקי והניח ראשו על חיקו וצויה
 להממשש שיקח ידיו ויניחם על ראש אבי וכן כירך
 אותו ונסע אבי לביתו ואחר שבת נמחלק וייע ועכ"ז

הרב קדיש הקדשים מויה מאיר ז"ל מטיקמין

בנו הגדול היה הרב
 מויה יוקיל ז"ל הרב מנלונא וננו השני היה מויה
 צבי הירש ז"ל מסשארטקוב אביהם של הגה"נ תרי
 צנתרי דרהבא ר"ר שזעלקא ור"ר פינחס בע"כ
 ההפלאה והמקנה אגריאות'את הצוואה שלו של והרה"ק
 מוהר"ם הנ"ל וכתב בה שמוחזי שלא יכתבו עליו
 שום שבח הנם שוה כמה שנים שנינו לי מן השמים
 שראוי שתשרה עלי שכנינה וכו' אלא שאין וכו'
 עכ"ז יראתי שמא גרם החטא ולא זכירתי למחות
 בעוברי עבירה כראוי לעת זקנתו לקח בחולה לאשה
 וילדה לו בן זכר והיה אז לערך בן שלש ושבעים
 שנה על סעורת הביס לחש א' מהמסובין לחבירו
 הרב קשיש מי ינדל את הילד ושמע אמר לו אתה
 לא תשלים שנתך ואני אוליכהו לחופתו וכן היה
 וזה היה הרב מוהר"ר ישעיה הרב ספורקאמין והיה
 תלמיד הנאון מויה חיים מצאנו וזלתינה כאשר בא
 אבי ז"ל כנערותו לבראד סצא אותו עדיין חי והיה
 איש זקן מאוד והוא סיפר לאבי ז"ל כמה ענינים
 יקרים מה שענינו ראו כאשר יבואר וזה החלי ביה
 הרב הקדוש מויה איציקיל ז"ל מדראביטש היה יושב
 איזה זמן בעיר בראד ובנו הקדוש מויה מיכיל ז"ל
 היה ילד ולמד עמו ואז היה הראש ישיבה בבראד
 הרב הנאון מויה יצחק הרב מהמבורג בנו של הרב
 הנאון מויה יוקיל מנלונא הנ"ל פעם אחת החרגו
 ה"ר מיכיל ע"כ אביו והניחו והלך ללמוד להישיבה
 ובני הישיבה חרדו לקראת בואו ושחרו מאוד עמו
 כי

בעמוד הנימה גם הוא הלך לשאוע דברי קדש וראו מסנו לעשות דבר כאשר הנניה ראשו פתח ואמר סוד ה' ליריאי כאלו האדם עובר עבירה כסוד ה' סלה ליריאי ואמר לכל אחד ואחד מה שעשה בחרר משכבו עד אשר נעו כיום בכביה

בבראד היה נביר אחד למרן גדול ואיש ישר הולך סאוד שצו ר' זלמן פערילם והיה מהרד לעשות שידוכים עם גדולי העולם והמיוחסין שבישראל דתנו הראשון היה שצו ר' סענדריר חיים אמו היתה בת הנאון הקדוש בעל תבואות שור וסיפר הוא לאבי זל איך כאשר בא הגניד הקדוש מוהרי"ם ז"ל לבראד היה מתפלל בהקלייז"ל היה קוראים אותו חסידים שמיכיל ובאמת היו כל המתנגדים מתפללים שם וכן הרי' זלמן פערילם הגי' ני"כ היה מתפלל שם והיה דרכו של הקדוש היה בא בכל יום בשעה י"ב ולקח את הטלית על כתפו ועמד כך שני שעות ואחי' לבש טלית ורחפילין והתפלל ונחרעו הלומדים סאוד מזה ורצו לשאול אותו עזי-וכאשר קירבו אצלו לשאלו נפל אימה ופחד עליהם ולא יכלו לקרב אצלו והיה שם גדול אחד שמו ר' סענדיל ואביו היה סביר אותו וגם סמנו שמע את כל הדברים האלה וגם היא נפל עליו אימה לשאלו והסכימו אשר ר' זלמן פערילם ישאל אותו יען כי הוא עשיר גדול ולבו חזק כדרך הגנדים על הרוב כידוע והגיש אליו ואמר אליו בכבוד גדול מה שאתם באים בשעה י"ב אין אנחנו מהרהרים עזי כלל כי מסתמא אינכם מוכן קודם אך זאת לתהוה לנו מה שאחם עומרים בכל יום שני שעות אחי' זאת מה זה ועל מה זה השיב לו אין בכאן לסרן גדול כמכ' שישאל אותי אמר לו יש בכאן לומדים אשר איני מניע לקרסיליהם אמר לו ופני מה הם אינם שואלים אותי אמר לו מפני שהם עניי' ולכן נשבר ויריאים לנשח לפניכם להתווכח ואני לסרן ועשיר ולבני חזק אמר לו הרי גם אחרם מורים אשר התורה אנה שאלת אותי על אחריו להפיל כי יש אנשים גדולים בתורה ומחשים רק ששים אלפים ר"כ שואלים אותי לא יזכו ולא יראו ששים אלפים ר"כ שאני אומר להם מדוע אני מתאחר להתפלל וכאשר סיפר אבי הרבר הזה להרב הקדוש מאפטא אמר לאני אני אומר לכם מעטו של הקדוש שהיה מתאחר כ"כ בחפלתו הקדושה

כי לכבוד גדול היה להם ולמד שם שלשה ימים אחי' הלך ופיים את אביו שילמד עמו ויחר סאוד לבני הישיבה על אשר עזבם וילכו לפני ביר הרב המניד ושמו אולי יצא החוצה ויודרו עמו כאשר ראוהו שאלוהו הלא קודם שלמדת לפני רבינו ולא ירעת עדיין תיפוטו אין לתמוה מדוע לא באת אך כעת שלמדת שלשה ימים ורואה אתה כי ספולפל הוא יותר מאיך מדוע הלכת מבית הישיבה וחזרת לאיך השיב להם אני מעודי לא למדתי עם שום איש מן א"כ עד הנה רק עם אביו ותמיד אני רואה אהיות של אש פורחור מפיו בעת לימדו עמו הן עתה כשישכתי שלשה ימים אצל הרב ואיני רואה זאת הוכרתי לפיים את אביו שילמד עמי :

כתב הרה"צ מוהרי"ם ז"ל מוכריו ששמע מפי קרש הקרשים הרב המניד מוה"ר יחיאל מיכל הנ"ל מולאמשוב שמעודו כל מה שרואה בספר הן בתורה הנגלית והן בנסתר אינו רואה שום דבר אחר זולת האין לעבוד את השם וכתב וז"ל ובאמת הוא כך אבל זה לפני שהיא צדיקי' בן צדיק ולשאר השלימים אבל לא אהנו יודע עד מה איך ומה רק באאונה אני מאמין זה וקצתם שמענו דוגמתם עכ"ל.

הרב מוה"ר חיים מצאנו ז"ל היה מייקר סאוד את הרב המניד הקדוש מוהרי"ם ז"ל הנ"ל אמר מי יתן יזכיהו השי"ת בנשמה קדושה כמו קדושת נופו של המניד מוהרי"ם וכאשר היה יושב ביאמפלי והיה או בן כ"א שנים וכמה אנשים מאנשי בראד התחילו להרפרץ שלה אליו בבקשה שיבוא לבראד לוטר תוכחה אולי עזי' רוכחותיו הקדושים יחורו בהם וכו' על שבת ובשבת קודש קרא השמש בחיל במקורת הרב מוהרי"ם אשר כולם יתאספו לביהכ"נ הגדולה לשאוע אמרי קידש וכן עשו ועמד על הביטה העמידו לו שטענדיר והגיה ראשו על ידו נשען על השטענדיר חצי שעה והסתפרצים חרה אפם בו איך עול ימים כמורתו יקבץ ערה גדולה לבהכ"נ והם עומדים והוא שוכב על השטענדיר זה חצי שעה והרהינו בנפשם לילך ולהשמים ממנו את השטענדיר ובהגישם ראו את הראש ישיבה הנ"ל עוקד ואוחז

נדולים מעשה צדיקים

עם כל המפורשים ועם אמרין גדולי הפוסקים ואו אפשר יבינו תורה ספיו ביום א' היה נחון לנסוע והיה או היאיצ של אביו הרב מוהרצ' ויל והתענה ונטפלו אליו סחו' מוהרז'ס וכב' וכל הנדולים והחשובים לבקשו שלא ירענה יען כי הירד חלוש מאוד כידוע מררכו בקודש שלא הניח עצמו מימיו על מטה לישן וגם היה צריך לנסוע וטענו עליו כי קשה התענית בדרך והשיב להם כי זה ארבעים שנה שהוא מתענה תענית יאיצ של אביו ויל ואין ביכלתו לשנות ולא מעם מאומה ונסע לדרכו ונסעו כמעט כל אנשי העיר ללוהו וסחו' מוהרז'ס ותתנו מויה סענרד חיים ועור אנשים מכיב נסעו עמו עיר ללוותו דרך כמה ימים יען כו נוסע לקבוע ישיבתו נסקים רחוק כזה, וכאשר בא פולאטשוב אמר בפה אני רוצה לעמוד כי אכנס להרב הסניד הקדוש מוהרז'ס וציל וצוה לנסוע לאכסניא ולבש בגדי שבת והוכרחו גם הם ללבוש בגדי שבת והלכו עמו והישיב הסניד את הרב אצלו והם סביב השלחן ורצו להביא כיבוד ואמר לו אני איני יכו לפעום ספני היאיצ אמר לו עכיו אני סבקש סכונ שחטעמו אצלי אמר לו כניל זה ארבעים שנה שאני מתענה היאיצ וקשה עלי לשנות אמר לו אני מצוה לכם שחטעמו אמר אתם מצוים אותי ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו לשמוע דברי חכמים ובירך ושעם

פעם אחת בא לאיזה עיר אשר לא היה עדיין בהעיר ההיא מימיו וכאשר התחילו אנשי העיר לקבל פני קדשו אמר לכל אחד נגעי לכבו וכל פעשיו והוכיחו עיו וכאשר יצאו אמרו לאנשי העיר אשר לא נכנסו עדיין לפניו בא צדיק לכאן שסכיר בחכמת הפרצוף ורואה מעשה כל איש זיראו לנפשם לילך ונתיעצו ההעטיק הכובע על כל המצח וכן יכנסו לקבל פני קדשו וכאשר לא יראה את המצח לא יראה ולא ידע וכן עשו כאשר ראה כי נכנסים אנשים וכונעיהם עד עיניהם אמר להם פועים אתם כי אני רואה דרך הכובע והניד גם להם כל מעשיהם.

הרה"צ מוהר"ד פייבישול זיל סוכריו היה מתאכסן אצל זקינו זיל כאשר היה בואליטשיק ואמר אאי

הקדושה כאשר מתחיל היום ובני ישראל מתפללים להשיית זעירין אינון שיובו שתפלתם יעלו לפני כיכ ירברך זה מחמת שתפלתו אינו כראוי וזה מחמת מעשיו הקודמים עומדים למסך ומכדיל בינו וכן הקודש והקב"ה חושב לכל ירח מסנו נדה אשר חיו לא ידרו תפלות ישראל וזה תקנתם תפלת צדיק הרור נעשה כבוש לכל תפלות ישראל המתעכבים בחיין ומתרכשים בחפלתו שפ צדיק הדור ויש להם עליה לעלות הסניד הקדוש מוהרז'ס וצוקיל הוא היה צדיק הרור והשתין עד שינארו קהלות ישראל תפלתם ואו הרפאל היא ונתלבוש כל תפלות ישראל בתפלתו הקדושה והסתפלל אחר תפלת צדיק הרור חפלה אין לה תקנה.

כתב הרה"צ מוהר"ם סוכריו זיל ששמע מפי קה"מ הרב הסניד מוהרז'ס הנ"ל שאמר קודם כל המלה אני מקשר איע עם כל ישראל הן עם הנדולים סמני שער ידם תתעלה מחשבתו ותועלת התקשרותו בקמנים שיעלו עד ירי ע"כ שעתו מפי קדשו עכ"ל

עוד סיפר הרי סענרד חיים הנ"ל לאבי שחותנו הרופ הנ"ל היה סהרר לשרך את עצמו עם הרב נאון הנאוים מוהר"ר פינחס וזלה"ה הרב ספפר"ם בעל ההפלאה והסקנה ואו היה עדיין רב בעיר לעחויץ והרב לא רצה לשרך עמו וסיבב השי אשרו היתה עסקנית ולקחה סחורה סבראר תמיד פיצ' אחת היה לה דוחק גדול ולא היה ביכלתה לשלם לסיחרי בראר והיה להרהיק צער גדול מזה ונודע ואת לטוהרז'ס ושלה אריו לאמר אם ישרך עצמו עמו ישלם כל המניע לכל הבעיה והוכרח לשרך עמו כאשר נתקבב לרב לפפר"ם ונסע דרך בראר וכו' לבראר על שבת ויצאו כל אנשי העיר לקראתו והכניסוהו בכבוד עצום כי ידעו מעט סגבורתו וכוונה נשבת נקשוהו שילך לבכה"ג לומר דרוש והלכו כל נדולי בראר לשמוע ובאו בכלבות שברים מאד כי הנדולים לא הבינו ולא תפסו עמק חירושו הנפלאים: הנדולים שהיו בקיאים קצת בפיכו ורנזים אצלו אמרו להבין כפעם ראשון אמרתיו העמוקים זה אי אפשר גם לנדול עד שידיע מקודם על איזה פוגיא יאמר ואשר ירצו לשמוע ולהבין יסדרו להם הימב את כל הסוגיא

גדולים מעשה צדיקים

מקום הבנין והודיעו לאנשי העיר אשר הרב הקדוש ישב תיכף אחר הרפלה לגבות נדבות על הבני ויצו כולם ברחשקות גדול ונרנו לו ככבוד גדוד נדבות הנונות וכאשר ישב זמן רב חלש לבו והליכות זאיזה בית לטעום סאומה ורושיב על מקומו את בני הרהיצ מויה יצחק סאיר זיל שישב עד בואו ריקו מהבאים נדבות אחר שעה בא בתורה וישב על מקומו אמר לו בני אני ירזיה כל זמן שישבת מרכים הי העם לבוא וליתן וזו השעה שהלכת מעטים הי הנאים אמר לו כחיב במלאכת המשכן זיבואו כל החכמים העושים במלאכת הקודש ויאמרו אל משה לאמר מרכים העם להביא סדי העבודה למלאכת ויצו משה ויעבדו קול במהנה לאמר איש ואיש אל יעשו עוד מלאכה לתרוסת הקודש ויכלא הע מהביא הלא היה לו לצוות להכריו שלא יבאו אך מבין אחיה בני יחיה כל זמן שמכני בקודנם זה מכנים תשוקה כלבות ישראל להבי ולא היה מועיל אם הכריו שלא להביא רק כאש פסקו מלהכות בקודנם סמילא נכבה החשק מדבגו ולא הביאו עוד .

אבי זיל היה חשוב אצלו מאוד והיה מייקר אותו כאשר בא אצלו היה אוכל עמו ביחד מקערה אחת ואבי זיל לא אכל בשר בהמי שלש וחמשים שנה רק כאשר היה אצלו מחמת שאכל עמי ביחד אכל בשר, פעם אחת בא לבקשי שום לברדיטשוב ומצא אצלו כטא משולדים סכסה סקימות שבקשו יאמר להם שאין ביכולהו להשיב פני אבי ולקח אותו אל עגלה שלו ונסע עמו, בכל שבת שהיה אבי שיבת אצלו לא אמר תורה עד שאמר לאני שישראל אותו איזה סדרש ואמר תורה עליו בעה נסעו עמו סדר אבי לפניו כל דעת התנאים אשר במדרש באיזה הלכה יעסוק ארם בדרך ואיתא רבי אומר זה ההלכה יאמר הנוסע יחיד זרבים הלכה כרבים ואיתא שם שההלכה כרבי ואמר הרהיק שטפועם זה הלכה כרבי כי שם של דרך רסוז ברירת של ההלכה .

כאשר בא אבי זיל לפה היה לו הרבה שינאים מגדולי העיר איני רוצה לפרוש שמורם רק בעבור ק:אתם בו כי בתורה היו הכל בקליפת השום

אמי לנתו שתשניה שיכיואו לפניו ככך פעם מיני סרקחת ושאר דברים להשיב נפשו אמר כל הצדיקים השיית נותן להם גוף חזק כפי נשמתו שיהא ביכולת גופו לסבול נשמתו ורי פייכושיל גופו חדוש ואין ביכולתו לסבול מעטם נשמתו הקדושה,

אמר לי אבי ששמע מפי קדשו אמר בימי חרפי בא הבעיר ורצה לכבד אותי עם סרדינת. רה"ק ואם עוד סרדינתו נבוהרת ורחיתי את הכל ולא רציתי רק האמר.

שמע מפי קדשו אמר פעם אחת בא כלני חשק גדול שאחפרי מנחה עם שליח ותפילין ואתה ידעת כי איני חופו ומסיר לעשות מעשה עד כי אני בוחן אותו בשבע חקירות ובדיקות אולי מתגב היצר בזה ליקח בזה חלק בראש והסתגתי כסה זמן כיישוב דעתי בזה עד כי נטה לי כי חף אנכי משום פניה בזה והכנתי את עצמי ללבוש התפילין וכאשר רציתי ליקח התפילין ללבושם התחיל לבני לבעור בחשקות גדול וזרר מהחשק לרבישת התפילין בבוקר להפילת שחרית תיכף שמעתי ידי ולא לקחתים אמרתי בוודאי דברים בני כי זה דבר שאינו לתפילין בשררית צריך להיות החשק יותר מלהפלת מנחה ובוודאי התגב היצר בזה.

אמר לי אבי זיל ששמע מפי קדשו של הרב הקדוש סאפמא אמר זה אני יודע שצריך להיות ככל דור צדיק אחת אשר ספתח התורה יירו אך לא הייתי יודע מי הוא הצדיק וכאשר באתי זל הרב רמגיד הקדוש סוהריים זצ"ל סולאטשוב: אשר פתח פי קדשו לומר תורה אזי כל הספיקות צהיו לי בתורה כולם נרזישבו לי וכאשר פסק יסר חזרו לי הספיקות לפקזמן או ידעתי אשר זפתח התורה בירו .

אישר בא הרב הקדוש סאפמא לפה לעשות התחלה בנין בית הננסה תגדולה דעיר זן דפה בנין רוסה העמידו לו שלחן וכסא על

גזילים מעשה צדיקים

השי"ת נקשתי שִׁחַח־ ססני זאת המדריגה.

אמר לו שבא פעם אחת על חג השבועות להרב הקדוש מאוניניץ ואו היה מלחמה הצרפתים ברוסיה ומניד הקדוש לא רצה בשום אופן את צרפת וכאשר נכנס שאל אותו על שלוש מה הוא עושה השיב לו כערב אני איש מלחמה אורן חסשה חלוקי אבנים סן הנהל שִׁלְקָה דוד לקראת גלית הפלשהו אותם אני מזויקים עמי במטה ואמר שהתפלל עמו שלשה עשר שעות עמד הסניד לפני העמוד ביום א' של שבועות עמד לפני העמוד בשעה ב' בנקר אור והתפלל שחרית וקרא בתורה והתפלל מיסוף ונמר הפלתו בשעה ג' בצהריים.

פעם אחת קצף סאוד הרה"ק סאפמא על המדפיס מאהלו שבהרפים ספרי קודש של הנאון הצדיק מוהרי"ח סאשרניוויץ ס' סידורו של שנת ובאר טים חיים יען שהרפים ברפוסו ספרים שאין רוח חכמים נוחה מהם ואחר שנודע לו פקר עליו כל ירוך על ספתן ביתו אחר זמן רודיעו להרה"ק שהמדפיס הניל הרפים את ספר הקדוש שער התפלה שהכאמיח שלח אליו לומר שמוחל לו הכל בזה שהרפים את הספר הקדוש הזה והרשיהו לבוא אל בירו

אמר לי אבי ז"ל ששמע ספי קרשו של הרב הצדיק מוה"ר אברהם חיים ז"ל בעהמ"ח ס' אורח לחיים אשר זמן רב אחר הסתלקות ארון האלקים הגניד הקדוש מוהרי"ם ז"ל סולאמשוב ראה בחלומו שעומר מחוץ לנן ערן והתענה על זה כמה רענויות ואר"ו ראה עוד הפעם כן ורצה עוד להתענות ובא אליו הסניד בחלום ואמר לו חסתי עליך למה חסנף עצמך בחגם תיכף רצו להוליך אורתי לנן ערן ואפרתי שרצוני לקבל עמי איזה נשמות מהגיהנם ולהעלותן עמי לנן ערן והשיבו לי שעפ"י שורת הרין האמת אין יכולים לפגורם עדיין מהניהם אסרתי כל זמן שלא יתנו לי אותן הנשמות שאסרתי פא אכנס לנן ערן.

ס"פ לי אבי ז"ל אשר בא נפה צדיק א' (לא רצה

השום נגדו כידוע למכיריו כי הוא היה נחמא אל הכלים בתורתו ובמעשיו הנפלאים הלא אחר כמה וכמה שנים כאשר הביאו לפה את הרב הנאון הספורסים מויה שלמה קלוניר וללהיה סבראר לתהות בקנקני השריב הידוע שאל אותי בפני הרבה אנשים שהיו בכיתי או אמר לי אביך כותב חידושי תורה שלו השכתי לו אתם ירעתם טבעו כי סקצר גדול בכתיבה רק על הגנינות רושם חידושו בקוצר פילין אמר לי כוה"ק ואמר אני דן דבר אחר מדבריו לא תניח ליפול כי כל דבריו נפלאים סאוד וזה קנא במעשיו הטובים ואדר קנא במעלותיו המטובים והנפלאים כאשר השלמתו היתה עד להפליא והשתדלו תמיד ליכר עליו סרה להכנות ולהפחיתו והוא כחרש לא ישמע וכאלם לא פתח פיו נגד שום איש כידוע למכיריו לכבו הנשכר תמיד לפני בוראו ומיטו לא פנה אל רהבי העולם אכילתו היה פעם אחת למעליע סמש אכילת עראי שינתו סעם סועיר למעליע ולא ספק פיסיה סתורה ותפלה ובתענית רבות צדקת פורנו ומעשיו המיבים קצתם ידועות למכיריו כי היה צנוע סאוד ולא היה די לשלשינים כי תמיד היה מסתודלים להפחיתו סחמת קנאתם ושנאתם עד שהוציאו קול עליו אשר בליל א' של פסח נתחלף לו אריאק ביין ושחה ססני שני כואר הראשונים ונרדם וישן ולא סידר עוד את חצי סדר השני וכזה סילאו פיהם שרוק ויתלוצצו כמשפסם ואיך בוש לא יבושו הלא אפילו נער קטן כאשר יתנו לו אראק יריגיש בירחו לכו קודם נרניתו לפיו שזה אראק אן כי ערב להם סאוד הלשון הרע והשחוק ויפרסמו את הקול לפני כל אחד, חג הפסח נסע אבי ז"ל למעוזו להרב הקדוש וכאשר פרח את פתחו וראה אותו הרה"ק קם מעל כסאו ורץ אליו ולקח את ידו וצעק בקול הודות להשי"ת הלא גם בכיתי ירעתי כי שקר ענו ככם המלשינים וחם ושזים לא נשלחם ולא שתיחם אראק כפסח אן הודות לה כאשר אני רואה בצורהכס אשר חם ושזים לא שתיחם אראק בפסח.

פעם אחת דבר עמו סמדרינת הצדיק סובולין כי היה גידול ואמר לו המדריגה הוא עמי היתה ושלחתיה כימי חרפי היו האיברים שלי מנידים לי ערירות וכאשר ראיתי כי סכלבל אותי מעבודה

גדולים מעשה צדיקים

האמת הוא אומר אני כאשר הצדיק אומר באמת והמקבל מקבל באמת או חיבה אחרת אומר אני נ"כ די בחיבה אחת יכולים לקרב את כל העולם ובחיבה אחת יכולים לפתור את כל העולם ע"כ לשון קרשו וי"ע ועכ"ל.

סיפור לי אבי ז"ל מנהג דרוו הנאון בעל מאיר נתיבים היה כאשר נתן היתר ענינה לאשה ביום שהיה נוסר את ההיתר לא היה חותם עליו רק ייחד לו יום מיוחד והיה יושב בתענית כל היום ואחי"כ חתם א"ע על ההיתר ומסרו להאשה והוא היה סופר מהיר אשר לא נראה כמוהו. פעם אחרת היה צריך ליתן היתר לאשה ענוה ובאתה אליו לשואלו מתי יתן לה ההיתר ואמר לה ההיתר שלך נגמר רק עדיין לא חתמתי איתו ויחד לה יום שתבוא ליקח את ההיתר ובאתה ולקח ההיתר לרחמים עשו ולקח הקולמוס לחתום והרחילה ידו להודיע ע"ד שנפל הקולמוס מידו ואמר לה לך ורחבוא ביום אחר אשר ייחד לו להתענות עוד הפעם וכן עשה והיה כבראשונה ואמר לה שתבוא ביום אחר והתענה עוד פעם שלישי ולקח לחתום ונפלה הקולמוס מידו גם בפעם שלישי אמר להאשה כתי לדיכך בעלך חי ויצאה מביתו לרחוב העיר ומצאה את בעלה.

אמר לי אני ז"ל כאשר נתפרסם בעולם שמעו של המניד ממעורריו רצה דקרוש ר' מענדלי ז"ל מפורטישליאן לנסוע אליו לראותו וכאשר נסע מביתו אמר להשמש שלו שכאשר ירחיקו מעירם ויבואו לסקזות שאין סכרים איתו לא יקרא אותו רבי שאל אותו והאיך יקרא לכם בשמכם אמר לו חקרא אותי ברוך כן עשה כאשר באו להמניד נכנס עם משמשו הושיט לו המניד ידו ואמר לו שלום עליכם ר' מענדלי מפורטישליאן אמר המשמש להמניד זה האישי אין שמו מענדלי אמר המניד כל העולם קוראים אותי המניד הגדול והאיך הייתי מניד גדול שכאשר עולה על רעיון הרי מענדלי בביתו לנסוע אלי ואני לא ארניש זאת תיכף מה ארה אומר האיך שמו נקרא אמר לו ברוך אמר המניד גם ברוך יהיה.

רצה לפרש כי שמו לפני כבודו של הצדיק הלא כמה מדרגות בקדושת הצדיקים והשגתם וכ"א נכוה מחמתו של [חבירו] ובחרו לו אכסניא בבית אכסניא אחת דפה ובשבת העמידו שלחן גדול כנהיג ולא היה מקום בתחתית השלחן על הרום רגלים וכאשר ישב איתו הצדיק אל השלחן חפשו א"זה ספסל קטן להעמיד לו להרום רגליו ולא מצאו ומצאו תיבה קטנה של אורח אחד שלא היה בכיתו כי נסע לאיזה דרך וחפציו שלא היו נצרכים לו השאירם בבית האכסניא וקחו התיבה הסגורה והעמידו לו והחזיק רגליו על התיבה, אחר נסיעתו של הצדיק בא הרה"ק ר"ר ווסיא לפה על שבת ונתנו גם לו זה האכסניא וכאשר ישב אל השלחן העמידו גם לו את התיבה הנ"ל כאשר רצה להעמיד רגליו על התיבה וקרב את רגליו להתיבה צעק אוי וסיק את רגליו מן התיבה והושיט עוד הפעם וצעק כבראשונה וכן פעם שלישית ואמר אין"זה רק שספר תורה מינתח בהתיבה ובקשו מפרח פותח כיון לפתוח התיבה ופתרו את התיבה ומצאו בו ספר תורה כרכרי קרשו.

שמעתי מפי קרש הקדשים ארומירי סבא קדישא קרוש ישראל וצוקללהיה כליל שבת קדש פ' וישלח שנת תרז"ו לפ"ק אמר מקודם תורה קרושה עלן ויקרא לו אל אלהי ישראל, אחי"כ אמר בזה"ר ר' ווסיא לא אמר תורה מימי ספני מה מפני שכל תלמידי המניד לא אמרו כל ימיהם שום תורה שלהם רק מה ששענו מהמניד לא הוסיפו ולא נרעו ור' ווסיא היה צדיק גשי כאשר פתח זקני ז"ל לומר תורה היה צריך מקודם לומר הפסוק שיאמר עליו תורה וכאשר פתח לאמר רק תיבת ויאמר או וידבר הרגיש הערת התורה והרחיל לעשות תנועות גדולות ובלבל את השלחן, אצל זקני היו אנשים גדולים הרב מנרדיטשוב הרב ר' וועלוויל והרב ר' נחום לקחוו ודחפוהו ח"ק להבית והיה עומד בחרר החיצון אשר לפני הבית או בבית העצים והיה מסס משמש על הכותלים הישרים והיה צועק בקול גדול ויאמר או וידבר וכאשר פסק זקני לומר תורה נח גם הוא ונשתם והכניסוהו לבית היה כד הערות החזרות של זקני יודע והשך התורות לא היה יודע ובעבור זה לא אמר תורה כל ימי אבל האמרת הוא אמר אני [ואמר עוד הפעם] אבל

אביו ואמר שלא יניחוהו בשוה עם אביו כי ירא פן ישרפהו כמש תורתו הגדולה רק יניחוהו לרגלי אמו אמר שכפות בהשית אשר היא תנן עליו בצדקתה כבל יעשו לו שום רע בשמים וכן שלח מכתב בכתיבת ידו לאנשי יאוליוויץ כרב שכפי הנראה לו הניע עת פטירתו ורצונו להקבר שם ואין מהדרך ארץ שיצוה לישא אותו לעירם בלתי הסכמת אנשי העיר וזאת תהיה לאות כאשר אנשי יצאו כנגדו לקראת ארונו וכן עשו ושלח לקרוא את שר העיר ואמר לו שלא יהיה סינע בזה ויניח להוציאו מן העיר ואמר לו אם יסנע יהא ירא לנפשו כי יעשה מסנו ומביתו תל זאם יניח יברכו והבטיח לו השר שיראה שיקימו רצונו וכירך אותו באריכות ימים וחי סאה ועשר שנה ומהנפלאות שנעשה על הדרך איני רוצה לכתוב.

נפטר כיד שבט שנת ילבש בנדי הצדקה היא שנת תקס"ה ז"ע

הנשר הגדול קודש הקרשים אספקלריא המאירה מוהר"ר פינחס וצוקלה"ה מקאריץ

ז"ע ועב"י היה לו מעמד בכמה עיירות והוא בעצמו היה רושם בכל שנה ושנה כמה יתן כל אחד ואחד ושני אנשים מנדולי תלמידיו היו נוסעים לקבץ המעמד ובאווה שנה השמיני נביר אחד מאווה עיר שהיה נותן מעמד חשוב מנה יפה ואת בנו הציג ויתמחו האנשים על זה וכשבאו לעיר ההוא שאלו ריכף על אודות הנביר והשיבו להם כי שבק לן חיים וכנו ירש את את כל הוננו ובאו אליו וקבלו מסנו מעמדו כאשר היה נרשם אחרי כמה שנים השמים גם את הכן ובראותם זאת יופנ לבם כי ראו כאשר השמים את אביו מה שהיה וכאשר הניע לאותו העיר שאלו על אודותיו והשיבו להם אל תדכרו מסנו כי נתפקר הוא ואשתו ובניו בתו והולכים בחיקות הגוים כמאכלם ובמלבושיהם ושאלו לאנשי העיר איך נהייתה לי להתפקר כך כך ואמרו להם יען כי עסקי אביו היו רק עם ארונים וכן הוא אחרי ובהיות שקבל עסקי אביו כאשר עודנו באבו רך בשנים והוא שוקד בבית אדונים ומתחלה נכשל ר"ל בקלור ונחייב כהמדות כדרך היצר אחרי כמה שנים הציג הקדוש אותו בהמעמד ורשם כמה יתן והיה זה בעיניהם לפלא פלאות כי הם ידעו מהתפקדותו

פליאות צדקותיו של אבי אבי וזלה"ה הוא הרב הצדיק מ"ה שמואל זלה"ה הרב ד"ק זאלישמש"ק היה נודע בשער בת רבים בכל הסדינה האיך היה מפרנס עניים בני טובים בחשאי ואחן שהיה ולא ביה מילתא ריקת ולא היה באפשרי ליתן לו מיד ליד היה מסציא המצאות שונות להעניקם או כיסיו היו תנורי בית החורף פרחיהם בחוק והיה הולך בלילה עם המסמס שלו והיו נושאים עצום ומסוקים להעניים תנוריהם וקמו וסצאו תנוריהם מוסקים ולכמה אנשים היה מוליך ברילה על ענלות עצים שלימים והיה משליך להם לחציהם והיה מסציא לכמה עניים בני טובים מצות בהמצאות לא ידעו ולא הרגישו מצי נא להם זה המעות.

סיפור לי אבי ז"ל אשר מנהגו היה בכל ליל שבת קודם קירוש היה מסבב בעצמו את כל העיר ולא רצה שילך עמו שום איש מסמסויו רק לבדו היה הולך ומסבב את כל העיר וגם על הרחוב נקראת זוינעמסקי אשר עכבר לנהר דנעמסור ניכ הלך ולא נודע לשום אדם מעמו בזה וכשחזר לביתו עשה קידוש, פיא בא מסיבובו ואמר לזקנתי הייתי על הזוינעמסקי ושם דר איש אחד שמו יהושע סיראמשיק והיה דרכו שהיה מלקט כל השכוע על יד על יד מעט מעט קמח סולת החשוב עד שבכל יום הי עלתה בידו קמח סולת די צרכו על חלות שבת והיה תמיד חלתו מקמח סולת הן עתה קרה מקרה לאשתו ונהפכה העריכה עם הבצק ונתחלקקה עד שלא היה מיצלהת לאפיה כלל ויראה לנפשה ללכת לררזיים להניד לו והשביחו איזה מסכון ולקחה קמח פשוט ואפירה חלות ונבואו לביררו וראה החלור והנם אחרים לא סתקמח שנתן לה מהמוכר עשה סריבור נדולות עמה דכן צוה לה שתקח את החלות שרו והמה סולת מוכרן ותלך בעצמה עם משרת ותקרא החוצה את אשת יהושע ותחליף עמה היא תתן לו חלותיה ותקח מסנה את החלור שלה ותלמוד אותה איזה אמטלא מה שראמסר לבעדה האיך באו לירה חלות מוכרזים כאלו וכן עשרה ונעשה שלום בין יהושע סיראמשיק עם אשרו וישב לאכול בשלום והוא אכל את החלות, יהושע קודם המתלקותו פקד לאנשי ביתו ולכל העיר בניורה שלא יקברוהו בעירו רק שישאווהו לעיר יאוליוויץ ויקברוהו אצל

גדולים מעשה צדיקים

מהתפקרותו וככל שנה שמעו כי יורד מטה מסה ביהדות והיכף כאשר באו לאותו העיר שאלו חייב עליו ואסרו להם כי פלאי פלאות נעשו בו פתאום בשנה הזאת נזהפך לאיש אחר ויטהרו הוא ואשרו ובני ביתו והתליפו שאלותם וכל כלי הבישול והגם מתנהגים בהכשר ויתרון ביתר שאת מער שקודם התפקרותו לא נודע לשום איש סיבת זה וכאשר שמעו כדברים האלה רצו תיכף לביתו וכאשר ראה אותם נתפעל מאוד וכבדם בכבוד גדול ושאל אותם כמה עומד למעמד ואסרו לו דבר סתר לנו אליך הלא כאשר השמיט אויך רבינו שמענו מטהלוכותיך כי הצנת על דרך לא טוב מאוד וכן היה כסה שנים הן עתה חור רבינו והעמיד אויך למעמד ונפלינו מאוד ושמענו כי חזרת כך בעה"ת אבל אמור לנו סיבת השבתך מדרך הרעים השיב להם אנני דבר אמת ישנתי כיום שינר צהרים בביתי ונדמה לי בחלומי כי נוסע אנכי בדרך כי נוסע אני תמיד ונדמה לי כי רעב אנכי מאוד ואני נוסע בדרך אשר אין שום סקום מוכשר שאוכל שם עד כי הנעתי לעיר אחת וכשכאתי לאכסניא שלי צויתי תיכף והשים לפני לאכול ואו היה מאכל אפילו תדנגולת מטונגת בחמאה לא מאמתי סלאכול ושמו תיכף לפני לאכול וקודם שהתחלתי לאכול בא איש אחד נשוא פנים ואמר לי אני באתי אליכם לקרוא אתכם לכי'ד איש אחד יש לו זין ודברים עמכם אמרתי לי אם יש לאיש איזה תביעה עלי יבוא אלי ויראה לי תיתרתי שאני חייב לו ואשלם תיכף שלא בכי'ד אמר האיש אעפ"כ כשיש לאיש טענות עליכם ואומר שמוכרת לסדר פונותיו נב"ד דוקא מהראוי שלא תסרבו וחסמת יקרת האיש ושירתו הנעימה מוכרת הייתי לעווב את פאכלי והלכתי עמו ובא עמי אל בית הכי'ד וכשר נכנסנו לחדר החיצון יצא לקראתנו סבית המימי משרת אחד ושאל אותי מי אני ואמרתי לו שמי אמר לי הכי'ד צריכים לכם אך ערה אינם סופנים לנו לביחכם והבואו אחי'כ הלכתי לאכסניא שלי ורציתי להתחיל לאכול ואני רעב מאוד בא עוד הפעם אותו האיש וקרא אותי והשבתי לו ברוננו הלא כבר אמרתי לכם יראה מי עלי שמר חוב ואשלם אך נתרציתי דברייכם ללכת לכי'ד וראיתם כי לא הניחו אותי לכניס פנימה עכ"ו חסמת נשיאת יקרת האיש ושיתתו הנעים הוכרתי ללכת עמו עוד הפעם וכשבאני יצא

המשרת ואמר לנו כבראשונה או הלכתי ברוננו גדול להאכסניא וישבתי לאכול תיכף בא האיש וקרא אותי פעם שלישי ולא רציתי ללכת בשום אופן בסענתי עליו כ"ל והנמיח לי אשר עתה בפעם הזאת בוודאי לא ישיבני ויכניסוני ולכבוד האיש כי רב הוא לא יכולתי להשיב פניו והלכתי עמו בשלישית וכשבאנו יצא המשרת ופתח לי הפהר ואמר לי עתה לך לפני הכי'ד כי יפנו לעסקך ונכנסתי וראיתי בית מהודר ושלחן גדול עומד וסביב כל השלחן יושבים וקנים בעלי צורה ורואר מהודרים מאוד ואמרו לי יש בפה איש אחר שיש לו טענות עליך ונתת פתח ונכנס איש אחד וסיפר כל אשר עברתי מיום עמדתי על דעתי עד היום והוא ובפרט בשנים האלו והיה מספר כמה עובדות רעות סמני אשר לא זכרתי אורם אם עשיתי אותם והוכי'ד לי כמה מיסנים מוכהקים על כך עובדא עד שנזכרתי ולא יכולתי להכרישו אחרי נמרו לספר את כל עסרתי מרעיד מאוד ואימה גדולה נפלה עלי ואמר אחר מהוקנים מה יהיה פסק דינו על כל הדברים השינו ישאר פה ואח"כ נעין בדינו והגם שהיה חלום עכ"ו הבנתי שכונתם שהשינה תהיה שינה עולמית ח"ו והתחלתי לבכות מאוד ואמרתי עדיין אין אני זקן ואני מבטיר לכם שאחזור מכל דרכי המקולקלים ואעשה תשובה ענה יקן אחד מן היושבים בראש ואמר אמר כן הוא יכול הוא לעשות תשובה וצריך להתחילו הצצתי לראות מה הוא המלמד וזכות עלי ראיתי כי הוא רבינו הקדוש עוד אמר הוא היה מהנה אותי כמה פעמים ואני מחויב להפך בזכרו ואני רואה לו זכות זה כי ביכלתו דרזקן את אשר עיוות ענו כולם אין שורת הדין כאן אך מפני כבודו של הרב ר' פינחס מוכרחים אנחנו לעשות רצונו ואמרו החזירו אהרו ונפלתי מספתי דארץ ואיקך והנה לא נשכח מסני דג'ר ואני זוכר הכל וארכובותי דא לרא נקשן מהצראה הגדולה זאת ואיך אפשר שלא לעשות תשובה.

סיפר הרב ר' יוסף משה ז"ל בן הרב הקדוש מאמטא וצוקללה"ה פעם בא לאדומ"ר קה"ק קרוש ישראל סבא וצוקללה"ה ושאל ממנו עצת קדשו אם יסיכים עמו שיסע ליאם והסיכים לו שיסע, יום א' קודם נסיעתו ממנו נכנס ל"ו ודיבר עמו כמה ענינים אמר לו אדומ"ר ז"ל ר' יוסיל

גדולים מעשה צדיקים

יוסיל משה ארם נוסעים חסיד בדרך ומזרמן על הדרך שפוגעים עני הולך על הדרך ומבקש שיקחו איתו על העגלה אסר מזרמן לי כמה פעמים ככה ואני מצוה לאנשי שיקחו את העני ההולך ויוליכוהו למרוח חפצו שוב אסר לו לפעמים יכול להזרמן שפוגעים בדרך עני חניך הולך על משענהו ומבקש שיקחו אותו אסר לו אם יזרמן לי איש כזה לדעתי נחוצו יותר ליקח איש כזה כי לו מורה גדול וכח יתר לילך על משענהו אסר לו אדומ"ר ז"ל ולי נראה בהינך איש כריא סיך על כוחו לילך ברנליו ואם מזרמן לו עגלה ולוקחים אותו מה טוב ואם לאו הולך ברנליו אבל איש שכור ופוסח על רנליו והולך על משענת איך ירהיב בנפשו לילך דרך רחוקה אשר אין ביכלתו כלל ויסמוך על הנס שיזרמן לו עגלה הולכת אך הדרך שהוא הולך שמה וירצו ליקח אותו אסר אני שצריך לסיחש אולי הוא אינו חניך ולא חסר לו ועושה עצמו כאחד מהם ומי יודע תרפית כזו והיה לפלא בעיני הרב רי"ם על דברי קרשו שסכננו סיפור כזה, ביום המחרת נרברך מסנו ונסע לדרכו למדינת סאלדאווע בהגיעו לשם באיזה יום בצהרים בעת נסעם והרב וי"ם היה איש

הלש שבב בהעגלה וירדם פגעו איש חניך הולך על שני מקלי משענה שקורין (קילום) וצעק להם בחתוננים שיעמדו עד הגיעו אליהם ויקחוהו על העגלה ואנשיו כאשר ראו ושצעו את קיל החנוניו ציוו להכעין לעסוד ולהסחין עד נוואו ליקח אותו על העגלה והקיץ הרב וגאל להם על מה עסרתם על אם הדרך השיבו לו איש שכור חניך הולך על קוליום הרחמן להסחין עליו עד הגיעו וליקח אותו כי עיף הוא ואין בכוחו לילך צעק הרב מהרה נוסו אל תעמידו והטרידו הכעין הסוסים ורצו טסם והתחיל החניך לצעוק חסוי עלי והסחנינו עלי וכשמיע הרב את קולו צעק על הכעין לרוץ סהר וכן עשה והטריד סאור את הסוסים לקיים דבריו וראו אנשים שישבו כנגד איך שההולך שעשה עצמו חניך ליקח את שני הקוליום בידו אחד והתחיל לרוץ אחרי העגלה רץ כצביו ובראותם זרה נתבהלו סאור וסרדו סאור לרוץ מהרה אשר לא ישינם ובראותו כי לשוא חיחלתו ולא ישינם כשום אופן כי רצו סאור אז לקח מקל אחד משני הסקלות ורקי נכה רב אל העגלה ועשה נקב בפריסה העגלה ותיל שלא עשה שום היוק להם והש"י הצילם מסנו :

עם הוצאות חלק ספר קבוצה יעקב

עלתה כרעתי להעלות זכרונם של הרה"צ הקדוש היר אברהם יעקב זצ"ל מבאיאן לבוב. בן הרה"צ הקה"ט פחד יצחק מבאיאן זלה"ה אשר נהרג באכזריות בלכוב ביום ואי שנס חשיג, יחד עם אש"ז הרבנית מרת חנה בת הרה"צ הר"י מאטילה סעיר ליעזרו רופיא, נכד הרה"צ הקה"ט הרי אזרן מסשרניביל זלה"ה.

הי ינקום נקמתם לעינינו כסהרה בימינו אמן.
ז"ע ועכ"י